

പുസ്തകം മ.

ലക്കം മ.

പാരകാപുസ്തകാവലി വക

മാർഗ്ഗദർശി.

പ്രസാധകൻ

വാചസ്പതി ടി. സി. പരമേശ്വരൻമൂസ്സത്.

വരിസംഖ്യ

ഔണ്ടന്റൈക്ക്

രണ്ടര ഉറപ്പിക.

൦-4-൦.

൧൧൦൩ പിങ്ങമാസം.

പകർപ്പവകാശം പാരകാപുസ്തകാവലി ഉടമസ്ഥൻ.

Published by Vachaspathi T. C. Parameswaran
at the Vaneekalebaram Press, Trichur.

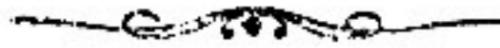
മാർഗ്ഗദർശി
പുസ്തകം
സി.

വിഷയാനുക്രമണിക.

1. യാത്രാരംഭമംഗളം
2. സ്വന്തം പ്രസ്താവന
3. ശ്രീവിദ്യാഗോപാലം
4. ത്രയത്രിംശൽഗോപാലം (തുടരും)
5. കാളികല്പം (മുഖവുര)
6. കാളീസുഖം
7. ഭദ്രകാളിയുടെ അഷ്ടോത്തരശതം
8. ടി ടി നാമാവലി
9. ഭദ്രാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ഭാഷാ
വ്യാഖ്യാനസഹിതം (തുടരും)

പാഠകാപുസ്തകാവലി വക

മാതൃഭൂമി

പുസ്തകം ൧. { മൂന്നു പിങ്ങമാസം. { ലക്കം ൧.

യാത്രാരംഭ

മംഗളം.

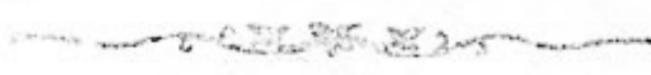
മംഗളം പുണ്യദീപാവലി മംഗളം ദൃഷ്ടദൃശ്യപജഃ
 മംഗളം ലോകജനനി മംഗളം സർവ്വമംഗളം,
 അഗ്രതോ നരസിംഹോമേ ഘൃഷ്ടതോ ഗരുഡപജഃ
 പാർവതസ്തുധനുസ്തുതേ സശരത രാമലക്ഷ്മണേ,
 അഗ്രതഃ ഘൃഷ്ടതഃ ശ്യാവ പാർവതശ്ച മഹാബലത
 ആകണ്ഠപുണ്ഡ്രപാനത രക്ഷതാം രാമലക്ഷ്മണേ,
 പ്രയാണേ ദൃഷ്ടദൃശ്യഃ ഭസ്മോദ്ധൃതിതവിഗ്രഹം
 പാർവതാ സഹിതം ധ്യായേൽ സർവ്വകാർഷ്യാത്മസിലയേ,
 പ്രയാണേ ഗരുഡാത്രയം പാരിജാതഹരം ഹരിം
 ഭാമയാ സഹിതം ധ്യായേൽ സർവ്വകാർഷ്യാത്മസിലയേ.

വൈകുണ്ഠം പുണ്യം ഹേമയമജ്ജനൈ
 ശാകന്താമൃതം ഭരതം നമുഞ്ച

മാർഗ്ഗദർശി

രാമത്രയം യഃ സ്തുരതി പ്രയാണേ
തസ്യേതേമസിലിഃ പുനരാഗമഞ്ച.

ഹന്തമാനഞ്ജനാസുനരവായുച്യത്രോ മഹാബലഃ
രാമേഷ്ടഃ ഫൽഗുനസഖഃ ചാംഗോക്ഷോമിതവിക്രമഃ
ഉദധിക്രമണശൈഖ സീതാരോകവിനാശനഃ
ലക്ഷ്മണപ്രാണദാതാ ച ദശഗ്രീവസ്യ ഭൃച്ഛഹാ.
അജ്ഞനഃ ഫൽഗുനോ ജിഹ്വഃ കിരീടി ശോപതവാഹനഃ
ബിഭൽസുവിജയഃ പാത്മഃ സവ്യസാചി ധനഞ്ജയഃ
അപസപ്ത സപ്ത ഭദ്രം തേ ഭദ്രം ഗച്ഛ മഹായശഃ
ജനമേജയസ്യ യജ്ഞാനേത അസ്മീക ചചനം സ്തുര.

സ്വപ്നം പ്രസ്താവന.

മാനുഷ്യനെന്നു മാത്രമല്ല ചതുർവക്സിതൃഗാദികൾ, അത്രയോ? അല്ല, വൃക്ഷചതാദികൾപോലും - കന്നിച്ചു പറകയാണെങ്കിൽ ബ്രഹ്മാദിത്രണപർവ്വന്തരജ്ജ സകല ത്രിണികളും തങ്ങൾക്ക് ഈ വർത്തമാനകാലത്തിലുള്ളതിന്നുക്കാൾ ഭാവിയിൽ അധികാധികം ഉൽകർഷം ചേണമെന്ന അത്യാശപ്പെടുകയും അതിന്നുചേണ്ടിത്തന്നെ രാപ്പകൽ പ്രയത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപകർഷം ആർക്കുതന്നെ ആചര്യമില്ല. അതിന്നോടു വെറുക്കുകയും കയർക്കുകയും ചെയ്യുമാത്രമല്ല, അതു ലാഭലഭം വരുമെന്നു കണ്ടാൽ പരിഭ്രമിക്കുകയും മുറവിളിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ച കാണേണ്ടതുതന്നെയാണു്. എന്നാൽ ഈ ഉൽക

ഷമനം പറയുന്നതൊന്നും സൂക്ഷ്മമായി വളരെ
 പേക്കും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാരണം ഷമ് ഉൽക്കഷ്ടമായി
 തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതുവരെ മരവാദികൾ റൂബി
 യിൽ അപകഷ്ടമായി കാണപ്പെടുന്നു. സമ്പന്നമായ
 ഉൽക്കഷ്ടം ഏതാണ്, എന്താണ്, എവിടെയാണുള്ളത്,
 അതെങ്ങനെ കിട്ടും? അതുവെ മരവാദി? കട പിടുത്തവു
 മില്ല. എന്നാലിനി അധികം പണം നോക്കുകയല്ല നിറു
 ത്തിയുള്ളൂ. അതൊന്നും വേണ്ട. ചുറ്റും ചുറ്റും ആന
 യും പുനയുമെല്ലാം പോട്ടെ. വിഭജനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്ന അ
 ത്വൽകൃഷ്ടമുണ്ടാക്കുകയാണെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യ
 ടെ കഥമാത്രം ഏതൊന്നും ചിന്തിക്കണം. ഇവരിൽ അ
 ധികം പേരുകേടും ഏകാഭിപ്രായം. ഈ മനുഷ്യവേ
 ടിയിൽ നമുക്കു സാധിക്കാത്തതായിട്ടുള്ളതു ധനമേഖലമാണ്.
 ചങ്ങമിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കണം നോക്കിയിട്ടു. ധനമേഖല
 എല്ലാവരും ചെയ്യേണ്ടത്. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അപേക്ഷി
 ക്കാതെ. “വിദ്യാലയം പഠിക്കാൻ പഠിക്കാൻ പഠിക്കാൻ പഠിക്കാൻ
 റ്റുണ്ട്. ധനമേഖലം പഠിക്കാൻ പഠിക്കാൻ പഠിക്കാൻ പഠിക്കാൻ
 ടും” എന്നല്ല പ്രമാണം. സേവ്യേ മനുഷ്യർ അങ്ങനെയൊ
 ന്തി” എന്ന ഏകദേശം അങ്ങനെയൊന്നും കഴി
 ക്കുക. അപ്പോൾ ഈ പറയുന്നതു പരമാർത്ഥമാണെന്നു
 വോദിക്കപ്പെടും. സപരത പാപ്പയാണ്. സമ്പാദിച്ചാനറി
 ണമുട്ടും. കഴിമറിയാൻ. ഇത്തരക്കാർ മറ്റുള്ളവരേ അഭി
 പ്രായത്തെ മറ്റൊരുപാക്കുള്ളൂ. ഇവരുടെ വാക്ക് ആർ
 വകവെക്കും. പോട്ടെ. അത് ഭൂമിയോടെ, നമുക്കു കഴിയു
 ന്നതു ധനം സമ്പാദിച്ചാൻ നോക്കണം. ഏതുതരത്തിലാ

കുടുംബം

യാലും കൊള്ളാം. സത്യവും മര്യാദയും ദാസ്യവും ധർമ്മവും ജീവകാരുണ്യവും ഈശ്വരപ്രീതിയുമെല്ലാം പണമുണ്ടായതിനാലേ ഇഷ്ടംപോലെ നമുക്കു നടത്താം, സാധിക്കാം. ധനം സമ്പാദിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ ഈ വക ഏടാകൂടമൊക്കെ കെട്ടിവെച്ചിട്ടു ശക്തനായിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ മതി. ഇങ്ങിനെ പണമേ ദൈവം എന്ന ഏകവിശ്വാസത്തോടെ ധനാർജ്ജനത്തിനൊരങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടതല്ല ഇക്കാരണമല്ലാതെ മറ്റൊരു കാരണത്താലല്ല. ലക്ഷ്യശ്ചരണങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടു കോടീശ്വരനാണ്. സാമന്തനേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനാണ് ചക്രവർത്തി. ഇതിനൊക്കെ വല്ല വാദമോ സംശയമോ ഉണ്ടോ? ഇല്ലെല്ല. ഇങ്ങിനെ ധനത്തെത്തന്നെ ആരാധിച്ചു ആ വഴി കോടീകോടീശ്വര ചക്രവർത്തികളായിത്തീർന്നു നമ്മുടെ ആ സാധു ഈശ്വരനെ ലോകാലോകം കടത്തിവിടുന്നവരല്ല ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവരല്ല ഇന്നു ലോകത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടന്മാർ. ആ നില നമുക്കും കിട്ടണം. അതിനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ചെറുതെ ഈശ്വരൻ എന്നും പറഞ്ഞു മൂക്കും പിടിച്ചിരുന്നാൽ മതി. ഇത്തരക്കാർക്ക് ഈശ്വരൻ എന്നൊരു വസ്തുവുണ്ടെന്നു വിശ്വാസമേ ഇല്ല. മനുഷ്യപ്രയത്നംകൊണ്ടു സാധിക്കാത്തതായ യാതൊരു വസ്തുവും ഈ ലോകത്തിലില്ല. പക്ഷെ ക്ഷേത്രലോകത്തിലുള്ളവരാടു സംസാരിപ്പാനും ചന്ദ്രലോകം കണ്ടു മടങ്ങിവരുന്നവരും വേണ്ടേടത്തോളം പ്രാർത്ഥന ചെയ്തെത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു ഉള്ളു. ഇങ്ങിനെ സ്വപ്രയോവപ്രശംസാശാലികളായ മഹാമാർക്കു നാസ്തികന്മാർ എന്നൊരു വിശിഷ്ടവിഭാഗം കൂടെ ഉണ്ട്. അവരെ

സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു നമുക്കു മരണാഭയത്തേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കാം.

ഈശ്വരകാര്യബുദ്ധിയാതെ ലോകത്തിൽ യാതൊന്നും നടക്കില്ല. അതിനാൽ മനുഷ്യന്റെ പ്രധാനകർമ്മവും ഈശ്വരഭജനം കണമാത്രമാകുന്നു. അർത്ഥം എത്രത്തോളം ഖലവത്തായിത്തീരുന്നവോ അത്രത്തോളം അവന്ന് ആവശ്യമായ ഉൽകണ്ഠ തന്നെത്തന്നെ സിദ്ധിച്ചുകൊള്ളും. ഇങ്ങിനെ തങ്ങളുടെ സകല ആരംഭങ്ങളും ഈശ്വരകാര്യബുദ്ധിയാപേക്ഷാപരിതൃപ്തമാക്കിത്തീർന്നവരാണല്ലോ ആത്മീകന്മാർ. ഇവരെക്കുറിച്ച് മാത്രമേ നമുക്കിപ്പോൾ ചിന്തിക്കേണ്ടാവശ്യമുള്ളൂ. നാം പറയുന്നതിനെ ചെവിതന്നു കേൾപ്പാൻ ഇവർ മാത്രമേ തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു കാലത്തു നമ്മുടെ ഈ ഇന്ത്യാരാജ്യം സർവസമ്പത്സമൃദ്ധവും ദുഃഖസംഭിന്നമല്ലാത്ത പരമസുഖത്തിനാലയവുമായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു കേവലം മറക്കാമായിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി എത്ര ശോചനീയമാണ്. നമ്മുടെദാരിദ്ര്യവും പരാധീനതയും കഷ്ടപ്പാടും കേൾപ്പാനും കേൾവിയുമില്ലായ്മയും എത്ര ദയനീയം. അന്ന് അതിനും ഇന്ന് ഇതിനും എന്താണ് കാരണമെന്നാക്കിലും ആലോചിച്ചുവെന്ന്? കണ്ടെത്തിയോ? നാം വലിയ അന്ധകൂപത്തിൽ പതിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഏതുവിധമെങ്കിലും ഇതിൽ നിന്നൊരു മോചനം ലഭിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണമെന്നും ഇയ്യടെത്തോടുകൂടി ചിലക്കാരെ പഠവാൻ വശായിട്ടുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞ ഉൽകണ്ഠാപകണ്ഠങ്ങളുടെ ശരിയായ കാരണത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു വർത്തമാനകാലീനമായ അപകണ്ഠ

ത്തിന്റെ നീപുത്തിമാറ്റം ഏതാണെന്നു ശരിയായി ധരിച്ചു ആ വഴി നടക്കുവാൻ നോക്കാതെ ഇനിയും പാതതെറ്റിപ്പുഴുവരിപ്പാൻ ഭാവികുന്നതാണ് കഷ്ടാൽ കഷ്ടതരം. ഒന്നാമതു നൊമ്മടെ അപകഷ്ത്തിനു കാരണം നൊമ്മൾ തന്നെയാണെന്നറിയുക. വെറുതെ മറുജീവനെ പഴി പറയുന്നതെന്തിന്? അവർ അവരുടെ ഉൽകഷ്ഠമാറ്റം തേടിപ്പിടിക്കുന്നു. അത് ഏതു ജീവിയുടേയും സ്വതസ്സിദ്ധമായ ഒരു സമ്പ്രദായമാണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടെ?

ഇന്ത്യാനിവാസികളുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെ നമുക്കൊന്നു സിംഹാഖലോകനം ചെയ്യാം. അന്നുണ്ടായിരുന്നവർക്കെന്തൊരുമിച്ചു നാലുഭാഗമായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ ൩൩ കോടിയാണെങ്കിൽ അന്ന് ഇരുപതു കോടി ജനം എന്നു വിചാരിക്കുക. അതിൽ അഞ്ചു കോടി ജനം ചോക്ത്രേയസ്സിനു വേണ്ടി ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യട്ടെ. അവർ മറ്റു യാതൊന്നിന്നും വരേണ്ട. അവർക്കു വേണ്ടതെല്ലാം മറ്റുജീവർ കൊടുക്കും. പിന്നെ ഒരു അഞ്ചു കോടി ക്കാർ രാജ്യരക്ഷയ്ക്കു വശ്യമായ ധനുർവേദവും രാജനീതി മുതലായതും പറിച്ചു ചിലർ രാജാവ്, ചിലർ മന്ത്രിമാർ, മറ്റുജീവർ സൈന്യങ്ങൾ പലതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇങ്ങിനെ തിരിയട്ടെ. ഇപ്രമാണ് മറ്റു മൂന്നു കോടിയുടേയും ശിക്ഷാരക്ഷയുടേയും യോഗക്ഷേമത്തിന്റേയും ഭാരവാഹികൾ. ആദ്യത്തെ കൂട്ടർക്കു പണമില്ല. വേണ്ട. പോട്ടെ. ൩-ാം തരത്തിലുള്ള ൧൦ കോടി ക്കാർ ൧-ാം ൨-ാം തരക്കാർക്കു വേണ്ടുന്ന ധനമെല്ലാം ഭാഗമെന്നും കപ്പമെന്നും മറ്റും തരാതരം പോലെ പേരിട്ടുകൊടുക്കട്ടെ. ൩-ാം ൪-ാം കൂടിയുള്ള പകുതി ജനം കച്ചവടം കൃഷി.

കൈവേല മുതലായുള്ള ധനഃജ്ജനപദ്ധതികളിലേപ്പുട്ട് അതിൽ വേണ്ടതെക്ക വിജയം നേടണം. ഇപ്പോൾ ദാരിദ്ര്യമെവിടെ? ശത്രുഭയമെവിടെ? ഇങ്ങിനെ ഒരു സുഖകാലമുണ്ടായിരുന്നു. ഇല്ലെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. പിന്നെ എപ്പോഴാണ് എങ്ങിനെയെന്ന് തകരാറുപറിയത് എന്നല്ല ഇനി നമുക്കു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അതു നമുക്കു യുക്തികൊണ്ടുതന്നെ. ഇപ്രകാരം സേവിക്കുന്നവന്റെ മകനും മകന്റെ മകനും ഇങ്ങിനെ അനേകം തലമുറ അനുസ്മൃതമായി ഈശ്വരഭജനക്കാരായിത്തീർന്നു. വാസുദത്തിൽ സൗകർഷ്യം അങ്ങിനെതന്നെയായിരിക്കും. ഇവരുടെ ഈ ഈശ്വരഭജനരൂപമായ പ്രവൃത്തി മറ്റു മൂന്നു വിഭാഗക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ കഴിയുകയില്ല. അങ്ങിനെ സർവ്വസമ്മതമായ ഉൽകർഷ്ണത്തോടെ ഒരു തപസ്വിവൃഗ്ഗം ശ്രേഷ്ഠജാതിയായിത്തീർന്നു. ഇതേ മാതിരിതന്നെ മറ്റു മൂന്നു തരത്തിൽ പെട്ടവരും അവരുടെ തൊഴിലുകൾ പാരമ്പര്യമായി ചെയ്യുവാൻ അനുവദിച്ച് ജാതികളായിത്തീർന്നു. ആദ്യത്തിൽ ഈ ജാതിവിഭാഗംകൊണ്ടു വാസുദത്തിൽ യാതൊരനർത്ഥവുമുണ്ടായിട്ടില്ലായിരിക്കണം. കാലക്രമേണ ജനങ്ങൾ സ്വായംപരന്മാരായിത്തീർന്നു ലോകത്തിനുവേണ്ടി ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യുന്നവർ ചുരുങ്ങി. അതേവിധംതന്നെ മറ്റുള്ളവരും സ്വായംതപ്തപരന്മാരാജ്ഞായതുനിമിത്തം അന്യോന്യസ്നേഹവും പരസ്പരവിശ്വാസവും കരഞ്ഞു കരഞ്ഞുവന്നു. അതോടുകൂടി കലഹവും ആരംഭിച്ചു. ഇങ്ങിനെയല്ല ഇന്ത്യ നശിച്ചതും ഇവിടെ പ്രവേശിച്ചു വിജയം നേടാൻ അന്യന്മാരും

കുടുംബ സാധിച്ചതും. ഹരിദപാരത്തിൽ ഈ അടുത്തു കഴിഞ്ഞ മേടയ്ക്ക് എത്തിച്ചേർന്നതരത്തിലുള്ള ഹിമാലയവാസികളായ തപോധനന്മാരുടെ തപോബലം കൊണ്ടാണ് നാം ഈ വിധമെങ്കിലും ജീവിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ ഇതിനെ ശ്രദ്ധയോ മുൻപുതന്നെ നാം ഈ വനകേസരികൾക്കുമാരമായിത്തീരുകമായിരുന്നേനെ.

ദിഗ്ദർശനത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം ഇത്രയും വിവരിച്ച ഭൂതകാലം കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ഭാവിയിലെ തുഭോദകർമ്മാക്കി ചെയ്യാൻവേണ്ടി വർത്തമാനകാലത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവനാണ് ഉത്തമൻ. വർത്തമാനകാലത്തിനുവേണ്ടി വർത്തമാനത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവൻ മദ്ധ്യമനാണ്. ഇവരിൽ ഉത്തമനു മാത്രമേ ഭൂതകാലത്തെ പരിശോധിക്കേണ്ടാവശ്യമുള്ളൂ. ഭൂതകാലത്തെ നോക്കാതെ വർത്തമാനത്തിനും ഭാവിക്കും നിരപയോഗമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ അധമൻ. വർത്തമാനത്തെയും ഭാവിയേയും കെട്ടുക്കുത്തുക്കു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവൻ കേലവ, നീചനാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു വിഭാഗം ആദ്യം ചെയ്യുവെക്കണം. അതിനുമേൽ ഉത്തമന്മാരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. അധമന്മാരുടേയും പ്രത്യേകിച്ചു നീചന്മാരുടേയും സംഖ്യ കഴിയുന്നതും കുറയ്ക്കുക. ഇങ്ങിനെ ചെയ്തല്ലാതെ നമുക്ക് കുറിക്കുകയും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും മാഗ്ഗ്ദൾ കാണുന്നില്ല, ഇനി നമുക്കു മഹാരാഷ്ട്രത്തിലെ രണ്ടു വീരപുരുഷന്മാരെ ആദർശമായി സ്വീകരിക്കണം. ദേവീദജനംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതായിരുന്നു ശിവാജി മഹാരാജന്റെ ഉൽക്കർഷം മുഴുവനും എന്ന് ഇച്ചിയിടെയായി ലോകത്തിനു മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

നം. ശിവാജിപ്രതിമയുടെ തേജസ്സു പുറത്തു കാണരുതെന്നുവെച്ചു തേച്ചിരുന്ന കരി കഴുകിക്കളഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ അത് ഉജ്ജ്വലമായി പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പിന്നത്തെ വീരപുരുഷൻ ലോകമാന്യശ്രീഖാലഗംഗാധരതിലകനാണെന്നു വായനക്കാർ ഇപ്പോൾ പറയാതെത്തന്നെ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സുകപ്പവും അഭിപ്രായവും ആടൽവും മുഴുവൻ ശീതാരഹസ്യമെന്ന വിശിഷ്ടപുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു നമുക്ക് അതറിയാൻ വളരെ പണിപ്പെടേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ രണ്ടു ദിവ്യമുന്തികളെ പുജിച്ചതിന്റെശേഷം നമുക്കിനി പ്രകൃതകാർച്ചത്തിലേക്കുവീണ്ടും പ്രവേശിക്കാം.

ഇന്ത്യയുടെ പരാജയനിലത്തിലും വിജയത്തിനും ശ്രേയസ്സിനുംവേണ്ടി ഇപ്പോൾ ചെയ്യുവാനുണ്ടായ പ്രയത്നങ്ങൾ മിക്കതും പരാജയപ്പെട്ടവയാണ്. പരാജയംകൊണ്ടു വിജയം നേടുവാൻ ശരിയായ സാമഗ്രികൾ നമുക്കില്ല. നമുക്കതിനു ശക്തിയുമില്ല, ആചാര്യവുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ നാം ആസ്മികന്മാരാണ്. ഇന്ത്യക്കാരായ നമ്മുടെ മതം ശരിയായ ആസ്മികമതമാണ്. "ആ സ്ഥിതിക്ക് 'ദൈവേ നിവേശ്യ ക്വ പരാജയമാത്മാശക്ത്യാ'" എന്ന ആപ്തവാചനത്തെ വിട്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ നമുക്കൊരിക്കലും പാടില്ല. പണ്ടത്തെ ജാതിവിഭാഗം ഇനി നമുക്കാവശ്യമില്ല. എല്ലാംകൂടി ഒരൊരം മുഹൂർത്തത്തിന് കരേകര ജാതിയായിത്തീരേണമെന്നല്ല പറഞ്ഞത്. അതങ്ങിനെ സാധ്യവുമ

പ്ര. നാമെല്ലാവരും ഇന്ത്യക്കാർ എന്തൊരു ജാതിക്കാരാണെന്നു സങ്കല്പിക്കുവാനാണു് വിരോധം. മറ്റു വിഭാഗമെന്നും ഈ സങ്കല്പത്തിന്നു പ്രതിഘാതകമായി വരാതെ സൂക്ഷിപ്പാൻ തീർന്നു. ഈ വിഷയം മനസ്സിൽ ഉറച്ചു തിന്നുവേണ്ടു് ഇന്ത്യക്കാർക്കു് കർന്നു ചുരുക്കിയതു നാലിലൊരംശം ജനം ഈശ്വരജ്ഞാനത്തിന്നുണ്ടായതു്. മറ്റുള്ളവർ ഇവരെ സഹായിക്കുകയും സ്വയംതന്നെ സമരത്തിൽ ഉത്തരവാദിയും ഉത്സാഹത്തോടെ പ്രവൃത്തിക്കുകയും കൃഷി കച്ചവടം കൈവേല തുങ്ങിയ ഗണയ്ക്കുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ പുരോഗമിക്കുമാറു് ഇറങ്ങി ചേരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ കറുപ്പു കഴിയട്ടെ. അപ്പോൾ കടന്നു വരുന്ന ഇന്ത്യക്കാരുടെ തന്നെത്തന്നെ പ്രകാശിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ കടമ കഴിക്കാണിടത്തു് എളുപ്പം കഴിഞ്ഞു. ഈശ്വരജ്ഞാനത്തിന്നു തന്നെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നവർക്കു സഹായകമാണു്. അതിന്നു ജ്ഞ സാമഗ്രികളെടുവിടെ. അതു് ആർ നമുക്കുപറ്റേണ്ടതു തന്നു. ഇന്ത്യയിലേക്കു് ചുറ്റും പറ്റാൻ വിഷയമായി. അത്യന്തം കാലപ്പഴക്കമായി വെട്ടു് ഈ വിഷയം പരക്കെ അന്വേഷിച്ചു തിന്നുവേണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ ശാശ്വത കൈവശക്കാർ ഇങ്ങിനെക്കൊണ്ടു് റിക്കാർഡുകൾ അത്രേയും മിക്കതും നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. ബാക്കിയുള്ളതു് എത്രയോ ശോച്യമാക്കിയെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതു് അവർ നമുക്കു തരമെന്നു് ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചാൽ അതില്ല. പക്ഷേ അവരും ഒന്നാലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. കരളുന്ന നാലു മക്കളുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക. അപ്പോൾ മുതലിന്നു നാലുപേർക്കു സമാധാനമാണെന്നല്ലാതെ, ജ്യേഷ്ഠപുത്ര

ന്നു മാത്രമേ അപകാശമുള്ളൂ, അയാൾക്ക് അതുകൊണ്ട് ഏതു ചെല്ലാനായിക്കാരമുണ്ട്, സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്, കേൾപ്പാനും കേൾവിയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിചിത്രമായിരിക്കുന്ന കാലം അസ്മിദ്യപോയിരിക്കുന്നു. റാമിക്ക് കല്യാണം വീതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഇപ്പോഴത്തെ നിയമം അതിന്നു ചെല്ലാപ്പാതകളിൽ ചേർക്കുക, പുതിയനിയമം പാസ്സാക്കാനെ നിർബന്ധിപ്പിക്കുക. ഇതുവരെ കൈവശംചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ അപകൃഷ്ടരീതികൾ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നു റാമിക്ക് ജപായു ചരകതന്നെ ചേണം. മറ്റൊരു തരത്തിൽ ചേർന്നു, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ രീതികൾ നശിക്കാനു പരിശോധിച്ചുനോക്കുകതന്നെ. ഇപ്പോൾ കലാപമുണ്ടാകാൻ കണക്കാക്കുന്നതും കർമ്മങ്ങളായി വന്നിരിക്കുന്നത്. പിന്നത്തെ ചൈവ്യം ഇന്ത്യക്കാർ ഇപ്പോൾ എങ്കൽ എന്നു നോക്കുകൊണ്ടു ചരകയും അന്നേക്കും ഇപ്പോൾത്തന്നെ ആരായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു നോക്കുകയും വേണ്ടിയതാണുപോകുന്നത്. അതിന്നു തൽക്കാലം സഹായം ഇത്രമാത്രമാണ്. നമ്മുടെ ചൈവ്യകല്യാണത്തിന് ഇതാണു വേണ്ടുന്ന പരിമിതി. അതൊക്കെ ഇവിടെ അർത്ഥം കഴിച്ചുകൊള്ളാം. നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം ഇതല്ല. ഇതൊക്കെ പം കേട്ടു പരിശോധിക്കുക. ആർക്ക് എന്തു മുൻപ് ഇപ്പോൾത്തന്നെയാണു അവർ ആ മുൻപെയ്ത ഭജിച്ചുകൊള്ളുക. കർമ്മ ചെയ്തവയും വരുമ്പോൾ. ചക്രവർത്തി കർമ്മ ഉള്ള എങ്കിലും രാജ്യം ഭരിക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റ് സിക്രട്ടറിയുടെ അംഗം കോൽക്കാരൻ ചരകയുള്ള ചരകയും ചേർന്നുവേണം. നമ്മുടെ

ഞായറുടേയും ചൊവ്വയാഴ്ചയുടെയും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരെ
 കൊണ്ടുവന്നു നമുക്കു കാഴ്ചയുണ്ട്. ഞാൻ ചക്രവർത്തി
 യെ മാത്രമേ വഴങ്ങുകയുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവരെക്കൊന്നും
 പുല്ലാണ് എന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ തരംപോലെ അ
 വർ കൊട്ടിത്തുടങ്ങും. അതൊക്കെ ചക്രവർത്തിയെ അറി
 യിച്ചു നില്ക്കുന്ന സന്യാസിപ്പാൻ നോക്കുന്നതിനെക്കാൾ ന
 ല്ലാത്ത എല്ലാവരെയും തരാതരംപോലെ വഴങ്ങി നമുക്കു
 കാഴ്ചം എടുക്കുവാൻ നോക്കുകയല്ല. തൽക്കാലസമാധാ
 നം ഇത്രമാത്രം മതി. ചാസുചാസുപിതി ഇപ്പോൾ മാത്ര
 വെക്കുന്നു. അതറിയാൻ അധികാരം സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ
 അതു തന്നെത്തന്നെ വെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ആദ്യദശ
 യിൽ അന്നകദേശാധാരണം ആവശ്യമാണെന്നു മാത്രം ധ
 രിച്ചുവെച്ചാൽ മതി. ഇനി ഉപാസനാമാർഗ്ഗങ്ങൾ എത്ര
 കണ്ടു നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള കാഴ്ചയിലാണ്
 പരിഭ്രമിപ്പാനുള്ളത്. അതും വിചാരിക്കുമ്പോലെ ഒന്നും
 വെച്ചുവെച്ചിട്ടില്ലാത്തതായിരിക്കണമിട്ടില്ല.

ഇങ്ങിനെ ഈശ്വരാധാരണയ്ക്കായി തെങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ട
 നവകുടുംബത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനാ
 ണ് ഇനി ചിലർ തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. ഞങ്ങൾ അ
 തിനുവേണ്ടി മാത്രമായിട്ടാണ് ഈ മാർഗ്ഗം ആരംഭിക്ക
 ന്നത്. ഞങ്ങളെപ്പോലെ കഴിയുള്ള മറ്റുള്ളവരും പല
 വിധത്തിലും ഈ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചുകാണാൻ സംഗതി വ
 രട്ടെ. പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൈവശമുള്ളവരാണ് ഒന്നാമ
 തായി ഞങ്ങളെ സഹായിക്കേണ്ടത്. ഈ പക ഉത്തമഗ്ര
 ന്ഥങ്ങളുടേയും മുടിവെച്ചു തങ്ങൾക്കു അന്യമാർക്കു ഉപാധാ

ശമിദ്യാത്തവിധം നശിപ്പിച്ചുകൊടുത്തതു പഞ്ചമഹാപാതകത്തെക്കാൾ വലിയ പാപമാണെന്ന് അവർ കന്നാമതായി ധരിക്കണം. ആ ധാരണ ശരിയായി മനസ്സിൽ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അപേക്ഷ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. അതല്ല ഇനിയും പാപം ചെയ്യാൻതന്നെയാണ് കരുക്കമേക്കിൽ അത്തരക്കാർ അങ്ങിനെ നരകത്തിൽ പതിക്കൂടെ. ഞങ്ങളുടെ ഈ കൃത്യത്തിൽ മലയാളികളായ ആസ്തികജനങ്ങൾ സന്തുഷ്ടന്മാരായിക്കാണുവാനും ഞങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതായ മാറ്റങ്ങളിൽ അവരവരുടെ രുചിക്കാത്തവിധം ഇറങ്ങി സഞ്ചരിച്ചു തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർക്കും മേൽക്കൂമൽ നന്മ വരുവാൻചേണ്ടി ഈശ്വരഭജനം ചെയ്യാനും സംഗതി വരൂടെ. ഇങ്ങിനെ എത്രത്തോളം അധികംപേർ കരുങ്ങിപ്പുറപ്പെടുന്നുവോ അത്രത്തോളം വേഗത്തിലാണ് നമുക്കുണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന ഭാവിശ്രേയസ്സിന്റെ സാദ്ധ്യമെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ മാറ്റങ്ങൾ തപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സകല ഭാരവും കന്നാകെ വിശ്വപ്രാപിയായ ആ പരമപുരുഷനിൽ കാം തൽ സൽ എന്നു സമർപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

ശ്രീ വിദ്യാഗോപാലം .

അഭിവാദ്യം | ശതധാരണ അടകം | അസ്യ ശ്രീവിദ്യാഗോപാലമഹാമന്ത്രസ്യ ശ്രീനാരദജ്ഞിഃ | ദൈവീഗായത്രി ഹരഃ | ശ്രീവിദ്യാഗോപാലകൃഷ്ണാ ദേവതാ | ശ്രീം

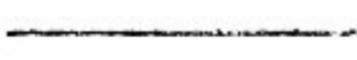
കൃഷ്ണ

അഷ്ടാക്ഷരി

ബീജം | ഹ്രീം ശക്തിഃ | ക്ലീം കീലകം | ശ്രീവിദ്യാഗോപാല
കൃഷ്ണപ്രീത്യർത്ഥേ ജപേ വിനിയോഗഃ | ഓം ക അംശുഷാ
ദ്യാം നമഃ | ഓം ഏ തജ്ജനീദ്യാം നമഃ | ഓം ഈ മദ്ധ്യ
മാദ്യാം നമഃ | ഓം ഉ അനാമികാദ്യാം നമഃ | ഓം ഹ്രീം
കനിഷ്ടികാദ്യാം നമഃ | ഓം ഹസകഹളഹ്രീം കരതലകര
പുഷ്പാദ്യാം നമഃ | സുദൾനന (സഹസ്രാരംഹം ഹൾ) ദിഗ്
ബന്ധഃ | സകളഹ്രീം ഇതി വ്യാപകം | അഥ ധ്യാനം —

ഓം ദൃശ്യാംഭോനിധിമദ്ധ്യസംസ്ഥവിലസദ്വീപസ്ഥ
കല്പദ്രുമോദ്യാനോദ്യന്മണിമണ്ഡപാന്തര ഗത ശ്രീപീഠപാ
ഥോജഗം | ദോളഭണ്ഡരരിശംഖവേണുസ്മണിസൽപാ
ശേഷുചാപാതുഗാൻ ഖിദ്രാണം കമലാമഹീവിലസിതം
വന്ദേതണാംഗം ഹരിം || അഥ മാനസപൂജാ — ഖം അഖ്യാ
തമനാ ജലം കല്പയാമി | ലം പുഥിവ്യാതമനാ ഗന്ധം ക
ല്പയാമി | ഹം ആകാശാതമനാ പുഷ്പം കല്പയാമി | യം
വായ്യാതമനാ ധൂപം കല്പയാമി | രം അഗ്ന്യാതമനാ ദീപം
കല്പയാമി | റം അമൃതാതമനാ നിവേദ്യം കല്പയാമി | സുഃ
ഭിമദ്രാ — ഓം റം അമൃതേ അമൃതമയേ അമൃതോത്ഭവേ അ
മൃതശപരി അമൃതവർഷിണി അമൃതം സ്രാവയ സ്രാവയ
സ്വപാഹാ | അഥ ജപഃ —

ഓം ശ്രീം ഹ്രീം ക്ലീം ഐം സൗഃ ഓം ഹ്രീം ശ്രീം ക്ലീം
കൃഷ്ണായ ക ഏ ഈ ഉ ഹ്രീം ഗോവിന്ദായ ഹ സ ക ഹ ഉ
ഹ്രീം ഗോപീജനവല്ലഭായ സ ക ഉ ഹ്രീം സ്വപാഹാ സൗഃ
ഐം ക്ലീം ഹ്രീം ശ്രീം || ജപാന്തേ പുനരപി ങ്ചയാദി കൃ
ത്വാ പ്രാർത്ഥയേൽ | സർവ്വസിദ്ധികരം ||

ത്രയത്രിംശൽഗോപാലം.

അഭിവാദ്യം | ശതധാരണ ഭരതകം (കാം ശതധാര
ഭൃഗ് സമക്ഷീയമാണം വിപശ്ചിതം പിതരം വക്ത്രവാണാം |
മേളിം വദന്തം വിത്രോഽപസ്ഥേ തം രോദസീ പിപൃതം സ
ത്യവാചം).

അസ്യ ശ്രീമൽത്രയ ത്രിംശൽഗോപാലമഹാമന്ത്രസ്യ ഭ
ഗവാൻ ശ്രീനാരദജ്ഞിഃ | ഗായത്രി ഛന്ദഃ | ശ്രീകൃഷ്ണഃ പ
രമാത്മാ ദേവതാ | ക്ലീം ബീജം | സ്വാഹാ ശക്തിഃ | ശ്രീം
കീലകം | ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവൽപ്രസാദസിച്ച്യത്വേ ജപേ വി
നിയോഗഃ | കാം ക്ലീം അംഗുഷ്ഠാഭ്യോം നമഃ | കാം കൃഷ്ണായ ത
ജ്ജനീഭ്യോം നമഃ | കാം ഗോവിന്ദായ മദ്ധ്യമാഭ്യോം നമഃ |
കാം ഗോപീജന അനാമിക്യാഭ്യോം നമഃ | കാം വല്ലഭായ ക
നിഷ്ഠികാഭ്യോം നമഃ | കാം സ്വാഹാ കരതലകരപുഷ്പാഭ്യോം
നമഃ | ദിഗ്ബന്ധനചുഃ വ്യാപകചുഃ സുദർശനംകൊണ്ടുത
ന്നെ | അഥ ധ്യാനം—

കാം ഹൃദ്യേന്ദീവരകാന്തിമിന്ദുവദനം ബഹാവതംസ
പ്രിയം ശ്രീവത്സാങ്കുടാരകൗസ്തുഭധരം വീതാംബരം സുന്ദ
രം | ഗോപീനാം നയനോൽപലാച്ഛിതന്തരം ഗോഗോ
പസംഹാരാഘൃതംഗോവിന്ദം കളവേണവാദനചരം ദിപ്തം
ഗഭൃഷം ഭജേ || മാനസപൂജാനന്തരം ജപാരംഭഃ—

൧. കാം ക്ലീം കൃഷ്ണായ ഗോവിന്ദായ ഗോപീജനവല്ല
ഭായ സ്വാഹാ.

൨. കാം ക്ലീം ശ്രീമന്മുക്തചരണൗ സദാ ശരണമഹം
പ്രവദ്യേ.

൩. കാം ക്ലീം സമസ്മരണമിതബാലലീലാത്മനേ
ഈ ഫൽ നമഃ.

൪. കാം ക്ലീം അന്നരൂപ രസരൂപ തൃഷ്ണിരൂപ നമോന
മഃ | അന്നാധിപതേ ശോഭിന മമാനം പ്രയച്ഛ സ്വാഹാ.

൫. കാം ക്ലീം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ ഈ
ഫൽ സ്വാഹാ.

൬. കാം ക്ലീം ശോചാലകചേഷ്ടയരായ വാസുദേവാ
യ ഈ ഫൽ സ്വാഹാ.

൭. കാം ക്ലീം ശോചാലകചേഷ്ടയരായ ശോപീജന
വല്ലഭായ സ്വാഹാ.

൮. കാം ക്ലീം കൃ നമഃ.

൯. കാം ക്ലീം കൃഷ്ണ ക്ലീം.

൧൦. കാം ക്ലീം കൃഷ്ണായ ശോഭിനായ സ്വാഹാ.

൧൧. കാം ക്ലീം സുപ്രസന്നാത്മനേ നമഃ.

൧൨. കാം ക്ലീം കൃഷ്ണായ ശോഭിനായ ക്ലീം.

൧൩. കാം ഹ്രീം ക്ലീം ശ്രാമളാംഗായ നമഃ.

൧൪. കാം ക്ലീം ശോപീജനവല്ലഭായ സ്വാഹാ.

൧൫. കാം ക്ലീം ബാചവപുഷേ ക്ലീം കൃഷ്ണായ സ്വാ
ഹാ.

൧൬. കാം ക്ലീം നമോ ഭഗവതേ പശൂനാം പതയേ
നമഃ.

൧൭. കാം ക്ലീം ശോകലനാഥായ സ്വാഹാ.

൧൮. കാം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ ക്ലീം പുരു
ഷോത്തമായ ആയുഷേ ദേഹി വിഷ്ണവേ പ്രവേഷ്ണവേ
നമഃ.

കാളീകല്പം.

ശ്രീമൽഭഗവൽഗീത, ദേവീമാഹാത്മ്യം, ഭദ്രകാളീ
മാഹാത്മ്യം ഇങ്ങിനെ മൂന്നു സപ്തശതീ പ്രധാനവും പ്രസി
ദ്ധമാകുന്നു. സപ്തശതീ എന്നതിന്ന് എഴുന്തൂറുശ്ലോകമ
ുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം എന്നാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷിതം. എ
ന്നാൽ ഈ ശ്ലോകസംഖ്യ രണ്ടുപ്രകാരത്തിലായിക്കാണാ
നുണ്ട്. ഗീതയിൽ അധികവും അനുഷ്ടുപ് ചരന്തസ്സിലുള്ള
൩൨ അക്ഷരമായ ശ്ലോകങ്ങളാണ് എങ്കിലും മറ്റു പല പൃ
ത്തങ്ങളിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങളും ഇല്ലെന്നില്ല. അങ്ങിനെ പല
തരം പൃത്തത്തിലുംകൂടി കൃത്യമായി ൭൦൦ എണ്ണം ശ്ലോകങ്ങ
ളാണ് ഗീതയിൽ കാണപ്പെടുന്നത്. ദേവീമാഹാത്മ്യത്തെ
ക്കുറിച്ചു നമ്മുടെ മനോരാജസരത്തിൽ ചിന്തിക്കാം. ദേവ
നാഗരം ഗ്രന്ഥാക്ഷരം മലയാളം എന്നീ മൂന്നു ലിപികളിൽ
അച്ചടിച്ച ദേവീമാഹാത്മ്യം പുസ്തകമാണ് ഞാൻ പ്രധാ
നമായി പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബങ്കാളിയിലും തിരുക്കിലും
അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങളും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയി
ലെ ചാടങ്ങളും അവയുടെ പ്രസാധകന്മാർ ഗ്രന്ഥസംഖ്യ
കുറപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്ത തിരുമറിയും കടുംതന്നെ അശാസ്ത്ര
മായിട്ടുള്ളതല്ല. ദേവീമാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായി
ത്തന്നെ കട്ടയികം പ്രവൃത്തി എടുക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അ
തു “ദുർഗ്ഗാകല്പം” എന്നൊരു പുസ്തകം എഴുതുമ്പോൾ നിവ്
ഹിച്ചുകൊള്ളാം. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രകൃതം ഭദ്രകാ

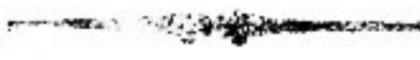
ജീമാഹാത്മ്യമാണ്. ഇതിൽ ൩൨ അക്ഷരം വീതമുള്ള ൭൦൦ ഗ്രന്ഥമാണ് കൃത്യപ്പെടുത്തികാണുന്നത്. ൩൨-ൽ അധികം അക്ഷരമുള്ള പൃത്തം ഇതിൽ വളരെ ഉണ്ട്. അവയിലെ അധികാക്ഷരങ്ങളെ ചേരിട്ടെണ്ണിത്തിട്ടപ്പെടുത്തി അതിനെ ൩൨-ൽ ഹരിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ഒട്ടാകെ ൭൦൦ ഗ്രന്ഥവും ഹൃദയ അക്ഷരവും ഉള്ളതായി കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം മൂലം ഇതിന്നു മുമ്പ് മതിരാശിയിൽനിന്നു ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിൽ കരാൾ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായിട്ടുമാത്രമേ ഏനിക്കറിവുള്ളൂ. മഹാകവിക്കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു കിളിപ്പാട്ടു തജ്ജമയും അച്ചടിച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു ഭദ്രോൽപത്തി എന്നും ദാരുകവധം എന്നും ചേരെ പേരുകളുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ബ്രഹ്മശ്രീ വാതുകൊടത്ത് ശങ്കരൻ മൂത്തവർകളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി ഇതു പകർത്തിയത്. ഈ വന്ദ്യവയോധികൻ നാല്പതു കൊല്ലമായി മൂട്ടാതെ ഇതു നിത്യപാരായണം ചെയ്തുവരികയാണ്. കൂടാതെ അദ്ദേഹം നല്ലൊരു വ്യക്തനനുമാണ്. തത്സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ എന്റെ പ്രിയശിഷ്യനും ഭാഗിനേയനുമായ പണ്ഡിതസി. കെ. വാസുദേവശർമ്മാവിന്റെ സഹായ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഈ പകർത്തഴ്ത്തു കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ട് ഈ കൃത്യം എത്രയോ പരിശുദ്ധമായി സാധിച്ചു എന്നെന്നിരിക്കു ചരിതാർത്ഥതയുണ്ട്. അതിനുശേഷം മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി ഒത്തുനോക്കി പാഠങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സംസ്കൃതഭാഷാനിരീക്ഷണന്മാരാ

യ മലയാളികളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം എഴുതിചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

കുറുപ്പന്മാർ കളമഴിതി ഭഗവതിക്കു പാട്ടുകഴിക്കുമ്പോഴും മുത്തശ്ശിയാർകാവ് മുല്ലമ്പറമ്പു മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പാനയ്ക്കും ചൊല്ലിക്കേൾക്കാറുള്ള ദാരികവധം ഇതിന്റെ നേർത്തജ്ജമയല്ലെങ്കിലും മുലവുമായി അവയ്ക്കു കേട്ടൊ സാമ്യമുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലെ ദാരകൻതന്നെയാണ് മലയാളത്തിലെ ദാരികൻ. പ്രഭാതത്തിലെ മാജ്ജാരൻതന്നെയാണല്ലോ മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലെ പൂച്ച. ശങ്കരനെ ചങ്കുവും പാർവ്വതിയെ പാറുവുമാക്കുന്നോടത്ത് ഉകാരത്തെ ഇകാരമാക്കിയതിൽ അത്രയൊക്കെ പരിഭ്രമിച്ചാണവകാശമുണ്ടോ. പരമോൽകൃഷ്ടമായ നാരായണനാമം ഉപാധിയുടെ മാലിന്യം നിമിത്തം നാരാണൻ - അത്രതന്നെ വയ്യ - നാണവായിപ്പോകാറില്ല. സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾ അനധികാരികൾ ശരിയായി ഉച്ചരിച്ചു നരകത്തിൽചെട്ടു കഷ്ടപ്പെടരുതെന്നു വെച്ചു ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളുടെ പ്രണേതാക്കന്മാർ ആവക ശബ്ദങ്ങളെ കഴിയുന്നതും തകിടം മറിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ അയൽഭാഷയായ തമിഴിന്നാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ മറ്റൊരാൾക്കൊരാൾ അധികം നിഷ്കണ്ഠ. അതൊക്കെ നോക്കുമ്പോൾ മലയാളമാണേ അല്പം ഭേദം. മറ്റു രാജ്യങ്ങളുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ എത്രയോ പണ്ടു കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഇവിടെ ബ്രാഹ്മണേതരന്മാർക്കു സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രവേശവും കയ്യും ആശായ്യമുണ്ടെന്നുള്ളത് ആശ്ചര്യസമനകംതന്നെ. അതിരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ പ്രകൃതമായ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യത്തി

ന് എന്താണ് ഇതുവരെ വേണ്ടേടത്തോളം പ്രചാരം സി
 ലിക്കാതിരിപ്പാൻ കാരണം എന്നൊന്നാലോചിച്ചു നോ
 കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ ഭദ്രകാളീഭക്തന്മാർ
 ധാരാളമുണ്ട്. ഒരു കാവ്യവട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ യാ
 തൊരു ദേശവുമില്ല. ഒരു ധർമ്മദൈവമില്ലാതെ ഒരാൾ
 ഹമെങ്കിലുമില്ല, അതിനൊന്നും അടിസ്ഥാനവും പ്രധാന
 വുമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഇത്രകാലവും മുടിവെച്ചു സംഗതി
 യെക്കുറിച്ച് ചുഴിഞ്ഞാലോചിപ്പാൻ ആക്കുകിലും സമ
 യവും മനസ്സുമുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോഴാണ് ഈ മാർഗ്ഗത്തിലെ
 കൊണ്ടു ലോകത്തിനുള്ളോവാൻപോകുന്ന ഉപകാരവും
 ആ പശ്യവും തുറന്നുകാണുക. ഇങ്ങിനെ ഈ ഉത്തമഗ്ര
 ന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതോടുകൂടി ഭദ്രകാളിയെ സംബ
 ന്ധിച്ചുള്ള പലതരം സ്മാരകങ്ങൾ, മന്ത്രങ്ങൾ, ഉപാസനാ
 വിധികൾ, പൂജാവിധി മുതലായതും ചേർത്ത് കൊട്ടാകെ
 "കാളികല്പം" എന്നു പുസ്തകത്തിനു നാമകരണം ചെയ്തു
 പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത് ഉചിതമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.
 ഇതുപോലെ മറ്റു രണ്ടു സപ്തശതകങ്ങളും പിൻതുടർച്ചയായി
 പ്രകാശിക്കുമെന്നു ശംസിക്കുന്നു. എന്റെ ഈ വക പ്ര
 സിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കെല്ലാമവലംബം മഹാജനസപരൂപി
 യായ ഈശ്വരന്റെ കാരണവും ഒന്നുമാത്രമാണ്. അതു വേ
 ങ്ങട്ടുവണ്ണമുണ്ടായാൽ എനിക്ക് അസാധ്യമായി യാതൊന്നു
 മില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

വാചസ്പതി ടി. സി. പരമേശ്വരൻ മൂസ്സത്.

കാളീകാവ്യം

കാളീകാവ്യം .

കാം നമോ ഭദ്രകാളൈ.

കാളീസൂചം.

- കാം ഭദ്രകാളീ നമസ്കന്തു ഭദ്രഭാസുരഭൃഷണേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 1
- ത്രീശ്രവാഗ്രേണ നിഭിദ്യ മഹിഷപ്രാണഹാരിണി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 2
- സുംഭാസുരേന്ദ്രധംഭാദ്രിസംഭേദനപരേനഘേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 3
- മേഘഗംഭീരനില്പാനേ ത്രാസിതാസുരസഞ്ചയേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 4
- കാളാബ്ജമേഘകാകാരേ കാളകൃടാശനാത്മജേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 5
- ഭാതകാസുരകങ്കാളകല്പിതാത്മാവിഭൃഷണേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 6
- അമരാതിസംഘാതശോണശോണിതപായിനി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 7
- കൃപാണധാരാസഞ്ചിന്നസമസ്മാസുരകന്മരേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 8
- നിശീഥകാലസഞ്ചാതമദഭൈരവനാശിനി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 9

- അട്ടമാസേന മഹതാ നഷ്ടദുഷ്ടാരിമണ്ഡലേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 10
- ദേഷ്ടാകരാമുവദനേ നേത്രത്രിയധാരിണി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 11
- പദപങ്കജപിഷ്ടാരിശോണിതാമൃതലമ്പടേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 12
- ത്രിശുലഘണ്ടോപാപേഷുകരവാമുധരേ വരേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 13
- ആരുകപിതകേയുരഹാരന്ദ്രപുരമേഖലേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 14
- കീനാശവാസപമരണാനാമാദിവന്ദിതേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 15
- മജ്ജാശോണിതദിശ്വപ്രശുലധൂനനതൽപരേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 16
- ഭയങ്കരി മഹാമായേ മാദാദേവനിഷേവിതേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 17
- മഹാസതേപ മഹാവീഞ്ചു മഹാശക്തേ മഹേശ്വരി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 18
- സച്ചിന്ദയേ മഹാദേവി സർവ്വതമിതപ്രദേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 19
- സർവ്വപരൂപേ സർവ്വേശി സർവ്വതപഭയങ്കരി
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 20
- സർവ്വരക്ഷണസംഹാരക്രീഡാപ്രാപാരതൽപരേ
വിനാശയാതു മേ ശത്രുൻ ഭിത്വാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 21

കല്പാന്തകാലേ സമ്പ്രാപ്തേ സർവസംഹാരകാരിണി
 വിനാശയാതുമേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 22
 ഏകേ നിത്യേ പരേ മാധ്യേ പ്രകൃതേ പരമേശ്വരി
 വിനാശയാതുമേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 23
 ജ്യോതിർമ്മയേ പ്രമാഹീണേ വിശ്വരൂപേചിദാത്മികേ
 വിനാശയാതുമേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 24
 സച്ചിദാനന്ദനിരതേ ബ്രഹ്മരൂപേ നിയാമകേ
 വിനാശയാതുമേ ശത്രുൻ ഭിതപാ ശ്രദ്ധേന വക്ഷസി. 25
 ഭദ്രകാളീസുഖം നിത്യം ഭക്തിപൂർവ്വം പഠേന്നരഃ
 ചൈരിണസുൽക്ഷണം തസ്യ നാശം യാന്തി സമുലതഃ. 26
 അർച്ചണേ ഹവനേ നിത്യം നമസ്കാരേ പ്രദക്ഷിണേ
 ജപൻ മന്ത്രമിമം ദിവ്യം ഫലം പ്രോക്തമചാപ്സുയാൽ. 27
 ഇതി കാളീകല്പേ കാളീസുഖഃ സമാപ്തഃ.

ഭദ്രകാളിയുടെ
 അഷ്ടോത്തരശതം.

കാം ഭദ്രകാളീ ഭദ്രസുതാ ഭയാനീ ഭവന്നാശിനീ
 ശംഭോന്നയനസംഭ്രൂതാ ശിവാത്മാനന്ദകാരിണീ. ൧
 കാളീ കരാളവദനാ ദംശ്രോഗ്രഭൃകുടീമുഖാ
 ചാമുണ്ഡാ ചണ്ഡികാ ചണ്ഡി ചണ്ഡമുണ്ഡനിഷ്കുഭിനീ. ൨
 രക്താംഗീ രക്തനയനാ രക്താംബരവിരാജിതാ
 രക്തബീജവധോദ്യുക്താ രണഭൂമിനിവാസിനീ. ൩

ഗജചന്ദ്രാഞ്ചരധരാ ഭിന്നാഞ്ജനസമപ്രഭാ ഭക്തപ്രിയ ഭക്തവശ്യാ ഭക്താനാമഭയങ്കരി.	൪
ദൈരവീ ദൈരവാരാധ്യാ മഹാദൈരവപൂജിതാ ജ്വാലാമുഖീ ഘോരരൂപാ സർവ്വലോകഭയങ്കരി.	൫
മണിമഞ്ജീരനിനദാ കിങ്കിണീജാലഭൃഷിതാ കുന്ദീദ്രകണ്ഡലധരാ കുന്ദികുന്ദസുന്ദര്യപതി.	൬
നാനാരത്നവിചിത്രാംഗീ വിദ്യുൽപുഞ്ജസമപ്രഭാ ഘോരാട്ടമാസനിനദാ മന്ദഹാസാസിധാരിണീ.	൭
ജ്വലശ്ചരീ പുണ്യഭരിതാ സർവ്വശക്തിസ്വരൂപിണീ രക്തശ്ചരീ മഹാകാളീ സർവ്വമാതൃഗണാധിപാ.	൮
കരണാചോലഹൃദയാ കാരുണ്യാഭൃതവർഷിണീ കപാലരൂപചന്ദ്രാസിപാശാങ്കശാഹലായുധാ.	൯
ഹരക്രോധാനലജ്വാലാ മഹാരത്നദ്രാരിഭീഷണാ ശിവപ്രിയസുതാ സർവ്വ സർവ്വലോകേശ്വരേശ്ചരീ.	൧൦
നീലാംഭോദനിഭാഭോഗകമ്പരീഭാരശോഭിതാ ഹലാഹലോദ്ഭവാ സർവ്വഭഗാ ഹരകന്യകാ.	൧൧
ധരാസുരൈരസ്സദാ സേവ്യാ സിലഗന്ധാവസേവിതാ പ്രത്യംഗിരീ ഭൂതധാത്രി ഭൂതാജ്ഞി ഭിന്നദൈരവീ.	൧൨
നിത്യാനന്ദകരി നിത്യാ ദേവീ ഹൈമവതീ തുഭാ കാലാഗ്നിരദ്രുതനയാ കാളരാത്രിഭയങ്കരി.	൧൩
മഹാപ്രളയഗംഭീരാ മഹാരണ്യനിവാസിണീ ജ്ഞാനവിദ്യാ ജ്ഞാനപരാ ജ്ഞാനസമ്പൽപ്രദായിണീ.	൧൪
വേതാളശിഖരാത്രയാ മഹാബലപരാക്രമാ കഷ്ടദുഷ്ടവധോജ്ജ്വലാ ശിഷ്ടചാലനതല്പരാ.	൧൫

ഭദ്രകാളിയുടെ അഷ്ടോത്തരശതം

൯

സർവ്വായുഷമണി ചിത്തവിഭക്താരിണി	
സർവ്വമരണമി മാതാ സർവ്വരൂപരൂപിണി,	൧൩
മഹാപാപമരണമരണാ മഹാമാസാഖിലാസിനി	
ശൃംഗാനന്ദതരണിലയാ ഭൂതപ്രമഥനായികാ.	൧൭
ശ്രീകാരി ശോഭജനനി മഹാമന്യാ ഹരിപ്രിയ	
സന്ധ്യാകാകാരിസത്യശാ സംസാരഭയനാശിനി.	൧൮
സർവ്വശാജ്ഞാലയം സർവ്വരൂപിണി	
ഏകയാമുജ്ജ്വലയാ ഏകയജ്ഞാനിദർശി.	൧൯
ക്ഷിപ്രപ്രസാദഏകയാ ക്ഷേത്രപാപസമാശ്രയാ	
സർവ്വനാശാപ്രദമി സർവ്വഭാഗദാനാശിനി.	൨൦
ശൈലാസ്യാകമാരുഗാ ശൈലാസ്യാ ഹി ക്ഷാരി	
സുജ്യോതസ്യാഹരിനന്ദനാ സർവ്വകാ സർവ്വഭക്താ.	൨൧
അചിന്ത്യരൂപമഹിമ അനന്താനന്ദ വിഗ്രഹാ	
അഷ്ടോത്തരശതം ദേവ്യാ ഭക്തിഭക്തിഫലപ്രദം.	൨൨

ഇതി ഭദ്രകാള്യഷ്ടോത്തരശതം സമാപ്തം.

നാമാവലി.

- ൧. കാം ഭദ്രകാക്ഷ്യ നമഃ
- ൨. കാം ഭദ്രസുതാതായ നമഃ
- ൩. കാം ഭവാന്യൈ നമഃ
- ൪. കാം ഭവനാശിന്യൈ നമഃ
- ൫. കാം ശംഭോന്യന സംഭൂതായ നമഃ
- ൬. കാം ശിവന്മനേ നമഃ
- ൭. കാം ആനന്ദകാരിന്യൈ നമഃ
- ൮. കാം കാക്ഷ്യ നമഃ
- ൯. കാം കരാളവദനായ നമഃ
- ൧൦. കാം ദംഷ്ട്രാഗ്രഭൃകടിമഖായ നമഃ
- ൧൧. കാം ചാമുണ്ഡായ നമഃ
- ൧൨. കാം ചണ്ഡികായ നമഃ
- ൧൩. കാം ചണ്ഡ്യ നമഃ
- ൧൪. കാം ചണ്ഡമുണ്ഡനിഷ്ടിന്യൈ നമഃ
- ൧൫. കാം രക്താംബയൈ നമഃ

- ൧൬. കാം രക്തനയനായ നമഃ
- ൧൭. കാം രക്താംബരവിരാജിതായ നമഃ
- ൧൮. കാം രക്തബീജപഥോദ്യുക്തായ നമഃ
- ൧൯. കാം രണഭൂമിനിവാസിന്യൈ നമഃ
- ൨൦. കാം ഗജചർമ്മാബരധരായ നമഃ
- ൨൧. കാം ഭിന്നാജനസമുദ്രായ നമഃ
- ൨൨. കാം ഭക്തപ്രിയായ നമഃ
- ൨൩. കാം ഭക്തവശ്യായ നമഃ
- ൨൪. കാം ഭക്താനാമഭയങ്കരയൈ നമഃ
- ൨൫. കാം ഭൈരവ്യൈ നമഃ
- ൨൬. കാം ഭൈരവാരാധ്യായ നമഃ
- ൨൭. കാം മഹാഭൈരവപൂജിതായ നമഃ
- ൨൮. കാം ജപാലായ നമഃ
- ൨൯. കാം ചേലരത്രപായ നമഃ
- ൩൦. കാം സർവ്വലോകഭയങ്കരയൈ നമഃ

നാമാവലി

ന.മ. കാം മണിമഞ്ജിരനിനദായൈ നമഃ
 ന.മ. കാം കിങ്കിണീജാലഭൃഷ്ടിതായൈ നമഃ
 ന.ന. കാം കുന്ദീന്ദ്രകണ്ഠലയായൈ നമഃ
 ന.ശ. കാം കുന്ദീകുന്ദസ്തനദായൈ നമഃ
 ന.മി. കാം നാനാരത്നവിചിത്രായൈ നമഃ
 ന.ന. കാം വിദ്യുൽപുഷ്പസമുദായൈ നമഃ
 ന.മ. കാം ഘോരാട്ടമാസനിനദായൈ നമഃ
 ന.പ. കാം മന്ദാസായൈ നമഃ
 ന.ന. കാം അസിധാരിണൈ നമഃ
 ശ.ം. കാം ഇതശ്ചായൈ നമഃ
 ശ.മ. കാം പുണ്യഭരിതായൈ നമഃ
 ശ.മ. കാം സ്വപശ്കതിസപത്രപിണൈ നമഃ
 ശ.ന. കാം രക്ഷിതശ്ചായൈ നമഃ
 ശ.ശ. കാം മഹാകാകൈ നമഃ
 ശ.മി. കാം സപ്തമാത്രഗണാധിപായൈ നമഃ

ശ.ന. കാം കരുണാലോലാലയായൈ നമഃ
 ശ.മ. കാം കരുണാമൃതവർഷിണൈ നമഃ
 ശ.പ. കാം കപാലശ്രദ്ധമുഖസിപാശായൈ
 ലായായൈ നമഃ
 ശ.ന. കാം ഹരകൃപാധാനലജ്വലായൈ നമഃ
 മി. കാം മഹാരാജായൈ നമഃ
 മി.മ. കാം അരിഭീഷണായൈ നമഃ
 മി.മ. കാം ശിവപ്രിയസുതായൈ നമഃ
 മി.ന. കാം സർവ്വൈ നമഃ
 മി.ശ. കാം സർവ്വലോകേശ്വരായൈ നമഃ
 മി.മി. കാം നീലാംഭോജനിഭാഭോഗകമ്പരിഭൃ
 ശോഭിതായൈ നമഃ
 മി.ന. കാം ഹലാഹലോത്തപായൈ നമഃ
 മി.മ. കാം സർവ്വഭൂതായൈ നമഃ
 മി.പ. കാം ഹരകന്യകായൈ നമഃ

മാഗ്നറ്റർ

൧൨

- ൧൯. കാം ധരാസുരൈസ്സോസേവ്യായൈ നമഃ
- ൨൦. കാം സിദ്ധഗന്ധർവ്വസവിതായൈ നമഃ
- ൨൧. കാം പ്രത്യംഗിഞ്ചൈ നമഃ
- ൨൨. കാം ഭൂതധായൈ നമഃ
- ൨൩. കാം ഭൂതൈസ്സ്പൃ നമഃ
- ൨൪. കാം ഭിന്നഭദ്രൈവ്യൈ നമഃ
- ൨൫. കാം നിത്യന്നദകഞ്ചൈ നമഃ
- ൨൬. കാം നിത്യായൈ നമഃ
- ൨൭. കാം ഹൈമദ്ധ്യൈ ദേവ്യൈ നമഃ
- ൨൮. കാം ശ്രീകായൈ നമഃ
- ൨൯. കാം കാലാഗ്നിപ്രദാനയായൈ നമഃ
- ൩൦. കാം കാളരാത്രിഭയങ്കഞ്ചൈ നമഃ
- ൩൧. കാം മഹാപ്രഭയഗംഭീരായൈ നമഃ
- ൩൨. കാം മഹാരണ്യനിവാസിനൈ നമഃ
- ൩൩. കാം പ്താനവിദ്യായൈ നമഃ

- ൩൪. കാം ജ്ഞാനപരായൈ നമഃ
- ൩൫. കാം ജ്ഞാനസമ്പൽപ്രദായീനൈ നമഃ
- ൩൬. കാം വേതാളശിവരാത്രധായൈ നമഃ
- ൩൭. കാം മഹാബലരാത്രായൈ നമഃ
- ൩൮. കാം കഷ്ടദൃക്വധാദ്യക്തായൈ നമഃ
- ൩൯. കാം ശിഷ്യാപാലനാത്മ്യരായൈ നമഃ
- ൪൦. കാം സ്വർഗ്ഗാപ്രദൈവ്യൈ നമഃ
- ൪൧. കാം ചിത്തവിഭ്രമകാരിനൈ നമഃ
- ൪൨. കാം സ്വർഗ്ഗമയ്യൈ മാത്രേ നമഃ
- ൪൩. കാം സ്വർഗ്ഗസപ്താഭയൈ നമഃ
- ൪൪. കാം മഹാധാനമദാഹതായൈ നമഃ
- ൪൫. കാം മന്ദമാസവിപാസിനൈ നമഃ
- ൪൬. കാം ശ്വരാനുന്തനിപയായൈ നമഃ
- ൪൭. കാം ഭൂതപ്രാഥനായികായൈ നമഃ
- ൪൮. കാം ശ്രീംകാഞ്ചൈ നമഃ

നാമാവലി

- ൧൪൪. കാം ലോകജനയൈ നമഃ
- ൪൪൦. കാം മഹാമാതായായൈ നമഃ
- ൪൪൧. കാം ഹരിഞ്ചിദായായൈ നമഃ
- ൪൪൨. കാം സന്യാഷകോടിസദൃശായൈ നമഃ
- ൪൪൩. കാം സംസാരയന്മാരിയൈ നമഃ
- ൪൪൪. കാം സ്വസാമ്രാജ്യഫലദായൈ നമഃ
- ൪൪൫. കാം സ്വരത്നപിനാരിയൈ നമഃ
- ൪൪൬. കാം ഊദിയാംബുജമധ്യസ്ഥായൈ നമഃ
- ൪൪൭. കാം ഊദിയഗ്രന്ഥിദേവിയൈ നമഃ
- ൪൪൮. കാം ക്ഷിപ്രപ്രസാദഘോദായായൈ നമഃ
- ൪൪൯. കാം ക്ഷേത്രചാലസമാത്രായായൈ നമഃ

- ൪൪൦൦. കാം സ്വർവാധാഭ്യന്തരയൈ നമഃ
- ൪൪൦൧. കാം സ്വർഭരണവിനാരിയൈ നമഃ
- ൪൪൦൨. കാം ശങ്കരസ്യാങ്കമാത്രധായൈ നമഃ
- ൪൪൦൩. കാം ശങ്കരസ്മൃഹിതങ്കയൈ നമഃ
- ൪൪൦൪. കാം സുഷ്കന്ദുചഹിനയനായൈ നമഃ
- ൪൪൦൫. കാം സ്വർജ്ജനായൈ നമഃ
- ൪൪൦൬. കാം സ്വർമന്ദേഹായൈ നമഃ
- ൪൪൦൭. കാം അചിന്ത്യരൂപമഹിദ്യൈ നമഃ
- ൪൪൦൮. കാം അനന്താനന്ദചിത്രയായൈ നമഃ

കേരളം

പാഠകാവൃത്തകാവലി നമ്പർ ൪.

ഭദ്രോൽപ്പത്തി

അഥവാ

ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം.

അഥ പ്രഥമോദ്ധ്യായഃ.

ഓം ശ്രീ ഭദ്രകാളൈത്യ നമഃ.

ഉടജേ സുഖമാസീനം മാർക്കണ്ഡേയം മഹാമുനീം

പപ്രച്ഛ പ്രശ്നയാനമശ്ലീവശർമ്മമഹീസുരഃ.

മ

ശിവശർമ്മാ ഉവാച.

ഭഗവൻ ഭവതാ പ്രോക്തം ദേവീമാഹാത്മ്യമുത്തമം ।
ശ്രുതം മയാ വിസ്മരതഃ പ്രസന്നം മമ മാന്സം । മാഹാ
ത്മ്യം ഭദ്രകാളാശ്ച ശ്രോതുമിച്ഛാമ്യതഃ പരം.

മാർക്കണ്ഡേയ ഉവാച.

അഥാതഃ സമ്പ്രവക്ഷ്യാമി ഭദ്രകാളാഃ സമുദ്ഭവം ।
അതൃട്ടതാനി ച കർമ്മാണി മതഃ ശൃണു മഹീസുര (൩) ഭ

വ്യഖ്യാനം.

യല്ലീലാകല്പിതം വിശ്വമാഭാതീവ് വിചിത്രിതം

വല്ലീപാലസ്ഥിതം പായാത്തദസ്മൽകലദൈവതം.

മ. പണ്ണശാലയിൽ സുഖമായിരിക്കുന്ന മാർക്കണ്ഡേയ
യമഹർഷിയോട് ശിവശർമ്മാവെന്ന ബ്രാഹ്മണൻ സവിന

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളി മാഹാത്മ്യം ൧൫

ദ്രവ്യ തനയാ സാദ്ധ്യീ ഭദ്രകാളീ മഹേശ്വരീ । ഭദ്രായ ജഗ
 താം ദേവീ യാനി യാനി സനാതനീ (൨) കർമ്മാണി ചക്രേ
 കല്യാണീ കല്യാണി സ്മഹാന്തി ച । താനി താനി ശ്രൗണ
 ശ്രീമൻ ശിവശർമ്മദിജ്ഞാതമ (൩) കാഴ്ചീരണാഗ്നി നഗരേ
 രാജാസീദ്ധാർമ്മികോ ബലീ । ചന്ദ്രസേന ഇതി വ്യാതശ്ച
 ബ്രഹ്മിംബമുഖഃ സുഖീ (൩) സ്വസൈന്യൈരനപിതോ ധ
 നപീ രഥാഭ്രൂഡോ മഹാരഥഃ । ദണ്ഡകാരണ്യമാപേദേ മൃ
 ഗയാകർമ്മകർമ്മഃ (൪) സിംഹവ്യാജ്ഞാദിസത്പാനി ഹതപാ
 ഹതപാ ചരൻ വനേ । ദദൗ പുരതഃകഞ്ചിദപല്ലികം ഭൂശമ
 ന്നതം (൫) തസ്മിന്നതികസമിതേ വൃക്ഷേ ദപൗ ഗജൗ ഗിരി

യം ചോദിച്ചു * ൨. ഹേ ഭഗവൻ! അങ്ങ് അരുളിച്ചെയ്യു
 തും ഉത്തമമായ ദേവീമാഹാത്മ്യം ഞാൻ സവിസ്മരം കേ
 ട്തു നിമിത്തം എനിക്കു മനസ്സുമാധാനം കിട്ടി. എന്നാൽ
 ഇനിമേൽ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യംകൂടെ അരുളിച്ചെയ്യു കേ
 ട്വാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട് * മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു -
 ൩. ഹേ ബ്രാഹ്മണ! ഭദ്രകാളിയുടെ അവതാരവും അതു
 തകർമ്മങ്ങളും ഇനിമേൽ പറയാം. കേൾക്കൂ * ൪-൫. മഹാ
 ദേവന്റെ പുത്രിയായ ഭദ്രകാളി ലോകരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഏ
 തെല്ലാം മഹത്തരകർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുവാൻ അതെല്ലാം വി
 സ്മരിച്ചു പറയാം. ഹേ ശിവശർമ്മൻ മനസ്സിലുത്തി കേൾ
 ക്കുക * ൩. കാഴ്ചീരത്തിൽ ചന്ദ്രസേനൻ എന്നൊരു രാജാ
 വുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ബലധാനം ധർമ്മിഷ്ഠനും സുന്ദരൻ
 മായിരുന്നു * ൪. ഒരുനാൾ ആ രാജാവു തേരിൽ കരേറി
 നായാട്ടിനുള്ള ഒരുക്കത്തോടെ സൈന്യസമേതം ദണ്ഡകാ
 രണ്യത്തെ പ്രാപിച്ചു * ൫. സിംഹം വ്യാജം മുതലയാ

സന്നിഭേ | ലോഹശൃംഖലയാ ബലപാ നിഷ്കസംഭ ശിലാത
 ലേ (൯) മന്ത്രിദിസ്സഹിതഃകൈശിദൈഷ്ടീവ്യുന്നാനന്ത്യ
 ധിഃ | വിജഹാര ചിരം ചീരശ്വേന്ദ്രസേനകാമീപതിഃ (൧൦)
 തന്യീനവസരേ തേ ദപത ഗജരാജേ മദോൽകടേ | പാദാ
 ഘാതേന വച്ഛീകമുനതം തൽ ബഭൂവേതുഃ (൧൧) തതോഭ
 വത്താലതഃപ്രമാണയാ അന്ത്രിയാ കശ്വന ധൃതിധൃതഃ
 പ്രവൃദ്ധകോപാധികരണലോചനഃ ശ്യാന്ദ്രഹാസഃ പുര
 ഷോതിഭീഷണഃ (൧൨) ദ്വാദ്വാരം സ പുന്ദ്രീച്ഛാഭ്യാം കരാ
 ഭ്യാം കരിണാവുഭേ | ഗൃഹീത്വാ ഭേഷ്യാമാസ ലീലയാ വി
 ഹസൻ മുഹൂഃ (൧൩) അഭിദൂത്രാച രാജാനം മന്ത്രിണശ്ച
 ത്വരായലഃ | തേ ച ഭീതാഃ പലായന്തേ സ ച തന്നേവ
 ധാപത (൧൪) സത്രസ്യാശ്വേന്ദ്രസംഹാരോ യാജ്ഞോ ദണ്ഡ

ഭൃത്യ ഗങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിക്കൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ മു
 റ്റിലായി വലിയൊരു പുറം നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു * അതി
 ങ്കൽ അടുത്തുനില്ക്കുന്നൊരു മരത്തിന്മേൽ തന്റെ രണ്ടാ
 നുകളെ തളച്ചു രാജാവ് പരപ്പുറത്തിരുന്നു വിശ്രമിച്ചു *
 ൧൦-൧൧. ചന്ദ്രസേനൻ അവിടെ മന്ത്രിമാരോടുംകൂടെ മ
 തിമന്നു ചുറ്റുകൂടി മുറുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആ ആന
 കൾ പുററിനെ കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിയടിച്ചുകളഞ്ഞു *
 ൧൨. അന്നതരം ഒരു കരിമ്പനയോളം പൊക്കമുള്ള കുറ
 ത്തിരുകളൊരു ഭയങ്കരപുരുഷൻ കോപത്താൽ കണ് കല
 ണിമറിഞ്ഞൊട്ടാമസിച്ച്കൊണ്ടു പുററിന്റെ സമീപത്തിൽ
 പ്രത്യക്ഷനായി * ൧൩-൧൪. അവൻ നീണ്ടുതടിച്ചു ത
 ന്റെ കൈകളെക്കൊണ്ടു് ആ രണ്ടാനുകളേയും ഒന്നാ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൭

കേ വന്ദാ | സുതീഷ്ണസ്യാത്രമഃ പ്രാപ്യ പ്രണേമസും മന്ദി
ശ്ചരം (൧൫) തമാചോക്യഭയാക്രാന്തം രാജാനം മന്ദിസത്ത
മഃ | കൃപയാ ചരയാമിത്യേവ മന്ദിർവചനമബ്രൂചിത് (൧൬)

സുതീഷ്ണ ഉവാച.

കദതാ ഭയാമ്പഹാരാജ കോയം തപാഭനാധഃ പതി
കതസ്സാ പദിയം ഭീതിരച്ഛന്നാ ബ്രൂഹി തപതഃ. ൧൭

രാജാ ഉവാച.

പാഹി പാഹി മഹായോഗിന്നേവ കത്യാന പുരുഷഃ |
ഗജാഭൃതം ഭൃമനാന്തരൂ വഹ്നീകദമമതപിതഃ | ഭക്ഷയിതപാ
ഗജേന്ദ്ര തഃ ഭൃമന്യാനഭിധാപതി (൧൮) ഭക്ഷയിഷ്യ
തിനസ്സുഖം മഹാഭീഷണവിശ്രാമഃ | അന്യാൽ ത്രായസ്വ
നോ ബ്രാഹ്മൻ ശരണം തപാമപസരിതാൻ (൧൯)

യി പിഴിച്ചുതിന്ന് രാജാവിനേയും ഭൂട്ടകാരേയും നേരിട്ടു.
അവർ പേടിച്ചോടി. അവസരമെ പിൻതുടന്നു * ൧൫.
ചന്ദ്രസേനൻ മരണായുധർ പേടിച്ചു വിറച്ചു" ആ കാട്ടിൽ
പലപ്പേരും കാടിക്കിടച്ചു കരഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ സുതീഷ്ണമ
ഹർഷിയുടെ ആക്രമത്തിൽ കടന്നുപെന്ന് അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ കാല്പുൽ വീണു * ൧൬. ഭയാക്രാന്തനായ രാജാവി
നെ കണ്ട മരണത്തോടെ സുതീഷ്ണൻ ഇപ്രകാരം ചോ
ദിച്ചു * ൧൭. മഹാരാജാവേ! അങ്ങനെയിങ്ങിനെ വരുന്നു ?
ഇതാരാണ് അങ്ങ കാട്ടിപ്പിള്ളുന്നതത് ? ഈ ഭയത്തിനുള്ള
കാരണമെന്ത് ? * രാജാവു ചിറഞ്ഞു. ൧൯ ഭഗവൻ യോ

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

മാ ഭൈഷീർമാനവാധീശ മഹാഭൂതാദ്രിതോധുനാ |
അഹന്തു വാരയാമ്യേനം വിജ്ഞാതം ദിവ്യചക്ഷുഷാ (൨൦)
ഭോ ഭോ മഹാഭൂത മഹാനഭാവ രൂപം ഭദ്രകാള്യഃ ഖലു കി
ങ്കരോസി | അജ്ഞാനതോ രാജ്ഞ ഇദം കൗകർമ്മ ക്ഷമസ്വ
ധീമന്നയമഞ്ജലിസ്മേ (൨൧)

മാർക്കണ്ഡേയ ഉവാച.

ഇതി ശ്രുത്വാ സുതീക്ഷ്ണസ്തു മനേച്ഛന്നമുത്തമം | പ്ര
ണമ്യ പ്രയയേ ഭൂതോ ഭദ്രകാളീം പ്രതി ക്ഷണാൽ (൨൨)
പപ്രച്ഛ ചരദസേനസും സുതീക്ഷ്ണം മനീപുംഗവം | കാ
നാമ ഭദ്രകാളീതി ശ്രോതുമിച്ഛാമി തത്പതഃ (൨൩) യസ്മാ
സ്മ ഭൂത്യോയമഹോ മഹാബലോ മഹാഗജേ ഭക്ഷയിതും
ക്ഷമാഭവൽ | തസ്യഃ പ്രഭാവഃ സുമഹാനസംശയം ചരി
ത്രമസ്മാ അഭിധാതുമർഹസി (൨൪) ഇതി ശ്രുത്വാ റുപഗിരം

ഗീശപര ! രക്ഷിക്കണേ രക്ഷിക്കണേ. എന്റെ ആനക
ളാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട പുററിൽനിന്നു ചൊടിപ്പുറപ്പെട്ട
ഈ ഭയങ്കരപുരുഷൻ ആ ആനകളെ തിന്ന് ഇതാ ഞ
ങ്ങളെ പിൻതുടരുന്നു. തീർച്ചയായും ഇവൻ ഞങ്ങളെ ആ
സകലം ഭക്ഷിച്ചുകളയും. സ്വാമിൻ! അനന്യശരണന്മാ
രായ ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ • സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു.
൨൦-൨൧. രാജാവേ! ചേടിക്കേണ്ട. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ
കൊടിച്ചുവന്നത് ഒരു ഭൂതമാണ്. ദിവ്യജ്ഞാനംകൊണ്ടെ
നിക്കു കാഴ്ചം മനസ്സിലായി. ഞാനിവനെ തടുത്തുകൊ
ള്ളാം. അല്പായാ മഹാനഭാവനായ മഹാഭൂതമേ! നീ ഭദ്ര

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൧൯

മനസാലോച്യ വൈ മുനിഃ | തം ശിഷ്യഗുണസമ്പന്നം
വീക്ഷ്യ വക്ത്രം പ്രചക്രമേ (൨൭)

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

അഭിധാസ്യാമി തേ സർവം ചന്ദ്രസേനമഹീപതേ |
ശൃണു ഭദ്രമിദം താവദ്ഭദ്രകാള്യഃ സമുദ്ഭവം (൨൮) പുരാ
കദാചിത്സഞ്ജാതേ സുരാസുരമഹാമൃഗേ | മുരാരിഭഗവാനേ
ത്യ സുരാണാം ചക്ഷമാശ്രിതഃ | ചക്രേണ ദാനവാൻ സ
ർവംശ്ചക്രേ ദലിതമസുകാൻ (൨൯) നിമ്ബുലിതേ തതോ
വംശേ ദാനവാനാമശേഷതഃ | പാതാമേ ഗുഡമാസീനാ
ശ്ചതസ്ത്രോസുരകന്യകാഃ (൩൦) ശോകാതുരാസുതോന്യോ

കാളീയുടെ കിങ്കരനാണല്ലോ. രാജാവ് അറിയാതെ
ചെയ്യുപോയ അപരാധത്തെ ക്ഷമിക്കണേ. ഇതാ ഞാൻ
അങ്ങയെ തൊഴുന്നു • മാർക്കണ്ഡേയൻ പറഞ്ഞു. ൨൨-൨൭.
സുതീക്ഷ്ണന്റെ വാക്കു കേട്ടു ഭൂതം അദ്ദേഹത്തെ നമസ്കരി
ച്ചു ഭദ്രകാളീസന്നിധിയിലേക്കു പോയി. അപ്പോൾ ച
ന്ദ്രസേനൻ സുതീക്ഷ്ണനോടു ചോദിച്ചു - ഏതാണീ ഭദ്രകാ
ളീ എന്നു പറഞ്ഞത്. വിവരം കേട്ടാൽ കൊള്ളാം. യാ
തൊരു ദേവിയുടെ കൗടൂത്യത്തെന്നെ ആനകളെ പിടി
ച്ചുതിന്നാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ അവളുടെ പ്ര
ഭാവം ഏറക്കൂറെ വലുതാണല്ലോ. അതിനാൽ ഭദ്രകാളീ
മാഹാത്മ്യം വിസ്മരിച്ചുയൽ ചെയ്യണേ. ഇപ്രകാരം രാജാ
വിന്റെ വാക്കു കേട്ടു സുതീക്ഷ്ണമഹർഷി മനസ്സുകൊണ്ടാ
ലോചിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ഇവൻ ശിഷ്യഗുണസമ്പന്ന
നാണെന്നു കണ്ടതിനാൽ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യത്തെ വിസ്മ
രിച്ചുപറയാനാരംഭിച്ചു •

നും വിചാർച്ച ദൃഢനിശ്ചയങ്ങളോടുകൂടി അസുഭാവത്തിൽ കാലിദ
 ന്യാദാജകതീസരീ (൨൯) ഉദേ അസുരനാർത്തേ തേ ഭർത്താ
 മത്യേ പതിവൃതേ | അപസാഹോരത്രോപണ ബ്രാഹ്മണം
 തോഷയാവഹൈ (൩൦) അസ്മാസപസുരനാരിഷ്ഠ ജീവ
 ന്തീഷ്ഠ കലക്ഷയഃ | അസുരാനാമഹോ കഷ്ടമിതി സഞ്ചി
 ന്ത്യസതപരേ (൩൧) ഗോകണ്ഠനാമ പാശ്യാത്യസ്മാസ്ത്വ
 സ്യ തദേ തുഭേ | ശങ്കരസ്യ മഹാക്ഷേത്രം ശങ്കരം സർവ്വേ
 ഹിനാം (൩൨) സർവ്വേകൈസ്സമജ്ജ്ഞം സർവ്വൈവ തുഭാ
 വഹം | സമ്പ്രദിശ്യ തു രക്തം ക്ഷേത്രം സമ്പ്രതീതേ ഇമേ ഉ

സുതീഷ്ഠൻ പറഞ്ഞു. രന്ദ അദ്വയോ ചന്ദ്രസേനമ
 ഹാരാജാവേ! ഭദ്രകാളിയുടെ അവാതാരം മുതലായ സകല
 കഥകളേയും ഞാൻ വിസ്മരിച്ചു പറയാം. മനസ്സിൽ തി
 കേട്ടുകൊള്ളുക * ൨൯-൩൧. പണ്ടോരിക്കൽ ഭയങ്കരമാ
 യായ ദേവസുരയുദ്ധമുണ്ടായ കാലത്ത് മഹാവിഷ്ണു ദേവ
 കളുടെ പക്ഷം ചേർന്നു സുഭർന്നചക്രംകൊണ്ട് അസു
 രന്മാരെ മിക്കതും കൊന്നൊടുക്കി. ഇങ്ങിനെ അസുര
 വംശത്തിനു മൂലമൂലം വന്നസമയം നാല് അസുരകന്യ
 കമാർ പേടിച്ചു പാതാളത്തിൽപോയാളിച്ചു. അതിൽ
 കയ്യർക്കു ദാസ്യത്തി എന്നും മരൊരുത്തിക്കു ദാമതി എ
 ന്നും പേരായിരുന്നു. * ഇവർക്കു ഭർത്താക്കന്മാരെ കിട്ടി. അ
 വരിങ്ങിനെ ആലോചിച്ചുറച്ചു - നേരം ജീവിച്ചിരിക്കെ
 അസുരവംശം മുടിഞ്ഞുപോകുന്നത് ഉചിതമല്ല. അതി
 നാൽ ബ്രാഹ്മാവിനെക്കുറിച്ചു തപസ്സുചെയ്തതന്നെ *
 ൩൨-൩൩. എന്നു നിശ്ചയിച്ചു അവർ പേഗത്തിൽ പടി

ഭേ (൩൩) തത്ര തീർത്ഥാംഭസി സ്താത്പാ തപശ്ചക്രതര
ത്തമഃ | നിദ്രാതന്ദ്രാദിരഹിതേ നിരാഹാരേ നിരാധികേ
(൩൪) ചഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യമദ്ധ്യാസ്യ ചഞ്ചേന്ദ്രിയജയോൻക
ടം | ആരഭേതാം ഗൃതം ചോരാമാരാധിതപിതാമഹേ | ച
തപാരിംശദ്രിനാസ്ത്വേവം നിത്യതുൽസ്യചേഷ്ടിതേ (൩൫) അ
ഥ പ്രത്യക്ഷതാം പ്രാപ്തോ ഭഗവാൻ പത്മസംഭവഃ | ഇഷ്ടം
വരം വരയതാം ഭവത്യാവിത്യഭാഷത (൩൬) പ്രത്യേകം
പുത്രമക്ഷദം ദൈത്യവംശവിവർണം | വരയാമാസതു
ശൈത്യേ വരം വരദേനോ വിധേഃ (൩൭) താഭ്യാം ഹിതം
വരം ദതവാ പത്മജന്മാ തിരോഭവൽ | തേ ച പാതാഭമാ
സാദ്യ സ്വഭന്താരത പ്രണേരതുഃ (൩൮) ക്രമേണ തേ ഉഭേ

ണാറെ സമുദ്രക്കരയിലുള്ള ഭോകണ്ണുക്കേതുത്തെ പ്രാപി
ച്ചു് അവിടെ കോടിതീർത്ഥത്തിൽ സ്നാനഞ്ചെയ്തു് ഉത്തരം ഉ
റക്കവും ആലസ്യവും കളഞ്ഞു ചഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചു
ചഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തിലിരിക്കുന്നു ബ്രാഹ്മദേവനെക്കുറിച്ച് അ
തിശോഭാരമായ തപസ്സാരംഭിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഒരു മണ്ഡ
ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ * ൩൬. ബ്രാഹ്മാവ് പ്രത്യക്ഷനായി
ട്ടു്, 'നിങ്ങൾക്കു് ഏതുള്ള വരം ചോദിക്കാം' എന്നുവരോടു
പറഞ്ഞു * ൩൭. അസുരവംശത്തെ ഭരിക്കത്തക്കവണ്ണം
മിടുക്കന്മാരായി തങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കും കാരോ പുത്രന്മാരു
ണ്ടാകേണമെന്നുവർ ബ്രാഹ്മാവിന്നോടപേക്ഷിച്ചു * ൩൮-
൩൯. ബ്രാഹ്മാവ് അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരമുള്ള വരം നൽ
കി മറഞ്ഞു. അവർ തിരികെ പാതാഭത്തിൽചെന്നു ത
ങ്ങളുടെ ഭന്താക്കന്മാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങി

ഗർഭം ധാരയാമാസതുസ്മതഃ | ചുണ്ണേ തു ദശമേ മാസി സ
 ഷ്ടയാഃത സുതാവപി (൩൯) ദാനവത്യാഃ സുതോ ജജ്ഞേ
 ദാനവോ നാമ നാമതഃ | ദാരുമത്യാസ്മനുജസ്മു ദാരകോ
 നാമ വീർച്ഛവാൻ (൪൦) ഉൽപാതാ ബഹവോ ജാതാ ദാരക
 സ്യ തു സംഭവേ | ഉൽകാമഖാശ്ശിയാ ചോരാഷ്ട്രകൃന്തഃ പ
 റിതോ ദിശം (൪൧) ധൃതിധൂസരിതാ വാതാഃ പ്രപവുശ്ചക്ര
 ചക്രമാഃ | വചസ്സുരധിരം മോലാഃ പേതുരന്തമപാദപാഃ
 (൪൨) സസമദ്രാടവീശൈലാ ചകന്വേ ച വസുസാരാ |
 ത്രയോപി ഖലു നിർവാണാ അഗ്നയശ്ചാഗ്നിഹോത്രിണാം
 (൪൩) ക്രമേണ തത ദാനവദാരകാഹപയത കമാരകത
 സമൃഗ്ദ്ധപാത്തയതവനത | നിജസ്യ വംശസ്യ വിനാശകം
 ഹരിം സുരാംശ്ച മാത്രോച്ഛനാദപിജജ്ഞതുഃ (൪൪) ബ്രഹ്മാ
 നെ കരച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കു ഗർഭമുണ്ടായി.
 പത്താംമാസം തികഞ്ഞപ്പോൾ അവർ രണ്ടുപേരും പെ
 റുണ്ണിയുണ്ടായി * ൪൦. അതിൽ ദാനവതിയുടെ പുത്രനും
 ദാനവൻ എന്നും ദാരുമതിയുടെ പുത്രനും ദാരകൻ എന്നും
 പേരിട്ടു * ൪൧-൪൩. ദാരകന്റെ ജനനസമയത്തിങ്കൽ
 പലേ ദുർന്നിമിത്തങ്ങളുമുണ്ടായി പല ദിക്കിലും പൊട്ടി
 ചൂട്ടുകണ്ടു. കാരികൾ കാളിയിട്ടു. ചുഴലിക്കാറ്റു പൊ
 ടിപറപ്പിച്ചു വീശി. ചോരമഴ പെയ്തു. ഉത്തമരൂക്ഷങ്ങൾ
 കടപറിഞ്ഞുവീണു ഭൂകമ്പമുണ്ടായി. അഗ്നിഹോത്രികളു
 ടെ ത്രോഗ്നി മൂന്നും കേട്ടു * ൪൪-൪൫. ദാനവനും ദാര
 കനും ക്രമേണ വളന്നു യുദ്ധനം പ്രാപിച്ചതിന്റെ ശേ
 ഷം തങ്ങളുടെ വംശം മുടിച്ചതു വിഷ്ണുവാണെന്നും വരം ത

ഭദ്രോൽപ്പത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൨൩

ണം വരദഞ്ചാപി ശ്രുതയാ ദാരുകദാനവഃ | ഗോകണ്ഠം പ്രാ
 പ്യ ഭുവ്വം തപസ്മേപേതിദാരണം (൪൭) ഗ്രീസ്മേ പഞ്ചാ
 ഗ്നിമദ്ധ്യസ്ഥശ്ശിശിരേ വാരിമദ്ധ്യഗഃ | വഷ്ണനാപുതദേശ
 സ്ഥോ വാതമാത്രാശനവൃതഃ (൪൬) അധശ്ശിരാ പൃഷ്ണശി
 വാവലംബിതോ മഹാനലോദിതപരധുമതാപിതഃ | കദാ
 ചിദേകാംഭ്രികനഷ്ടയാ ഭുവം സ്പൃശന്നതിഷ്ടച്ച സുനി
 ഷ്ടരാശയഃ (൪൮) തഥാപി ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മാ നാസ്യ പ്രത്യ
 ക്ഷതാമഗാൽ | ലോകക്ഷയായ ഭൃഷ്ടോസാവുദ്യുൽക്ക ഇതി
 ചിന്തയൻ (൪൯) ബ്രഹ്മണി ക്രോധസംരക്തലോചനോദാ
 രകാസുരഃ | ശിരഃ ചിതപാ ജുഹോമീതി പാണിനാ ഖൾ
 ഗമാദദേ (൫൦) കണ്ഠം സ്പൃശതി ഖൽഗേ തു കണ്ഠാൽ

ഭവാൻ ബ്രഹ്മാവേ ഉജ്ജ എന്നും അമ്മമാർ പറഞ്ഞു കേട്ട
 റിഞ്ഞു. ദാരുകൻ പിന്നീട് ഗോകണ്ഠത്തുചെന്നു അതി
 തീവ്രമായ തപസ്സാരംഭിച്ചു * ൪൬ ൪൮. ചുട്ട വെയില
 ത്തു പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തിലും തണുത്തുകോച്ചുന്ന കാലത്തു
 വെള്ളത്തിലും അഹോരാത്രം മഴചെയ്യുമ്പോൾ പുരസ്സു
 വെച്ചിയിലും ഇരുന്ന വായുഭക്ഷണം മാത്രമായി തപംചെ
 യ്തു. ചിലപ്പോൾ മരത്തിന്മേൽ കയറി കാൽകൊണ്ടു
 കൊമ്പുപിടിച്ചു തലകീഴായിത്തുങ്ങിനിന്നു താഴെ കത്തി
 ജ്വലിക്കുന്ന തിരിയുടെ പുകയും ജ്വാലയുമേറ്റു ശരീര
 ത്തെ വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചിലസമയം കററക്കാലിന്റെ
 പെരുവിരലുണിനില്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവൻ ലോകം മ
 ടിക്കുവാനൊരുമ്പെട്ടുകയാണെന്നു കണ്ടു, ഇത്രയ്ക്കായിട്ടും ബ്ര
 ഹ്മാവു പ്രത്യക്ഷനായില്ല * ൫൦-൫൨. ദാരുകൻ ബ്രഹ്മാ

പതതി ഭൂതലേ | രക്തബിന്ദുവകൈമകസ്തിന്നാവിരാസിൽ
 പിതാമഹഃ (൭൦) ഉവാച ച മഹാദീരഃ കണ്ണാനിപതിതേ
 ഭൂമി | ഏകസ്തിൻ രക്തബിന്ദു തേ സഹസ്രമസുരങ്ഭാഃ
 (൭൧) ജനിഷ്യന്തി ഭവതുപൃഥ്വീപരാക്രമാഃ | മേൽ
 പ്രഭാധേന തൽ ബ്രഹ്മി കിന്തേ ഭൂതോ വരം ദദേ (൭൨)

ദാതക ഉവാച.

ദേവാസുരമനുഷ്യണാമവല്യുതപം പ്രദേഹി മേ | അ
 നിഗ്രാഹ്യോ ഭവീഷ്യാമി ശംഭുവിഷ്ണുപുരന്ദരൈഃ (൭൩) ബ
 ലം നാഗസഹസ്രാണാം ദേഹി ശതഭയങ്കരം | ബ്രഹ്മദണ്ഡ
 ബു മേ ദേഹി കിഞ്ച യുദ്ധേ ജയായ മേ (൭൪) ഭായാപതീ
 താമസീ ച ദേവ ദേവേ മന്ത്രദേവതേ | ഇത്യേതാനി സമസ്മാ
 നി മഹ്യം ദേഹി പിതാമഹ (൭൫)

വിനോദ കയത്ത്, ഞാനെന്റെ കഴുത്തറുത്തു ഹോമിക്ക
 ന്നെന്നെന്നോച്ചു വാളെടുത്തു കഴുത്തിൽവെച്ചു മന്തപ്പോൾ ക
 ര തുള്ളി രക്തം താഴെ വീണു. അതോടുകൂടി ബ്രഹ്മാ പ്ര
 തൃക്ഷനായിട്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു - ഹേ ദീര ദാതക! ഇനി
 മേൽ നിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് ചോര നില്ക്കുന്ന വീ
 ണാൽ തുള്ളിക്കായിരംവീതം നിന്നോടൊപ്പം ബലവീർച്ഛ
 പരാക്രമശാലികളായ അസുരവീരന്മാരണ്ടാവും. ഇതു
 ഞാൻ സന്തോഷിച്ചു തന്നെത്താൻ തന്നെ വരമാണ്.
 ഇനി നിനക്കാവശ്യമുള്ള വരം വേറെ ചോദിക്കാം. അ
 പ്പോൾ ദാതകൻ പറഞ്ഞു -

൭൩-൭൫. ദേവന്മാർ അസുരന്മാർ മനുഷ്യർ എന്നി
 വരായം എന്നെ കൊല്ലരുത്. എന്നുമാത്രമല്ല, ശിപൻ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൨൫

ബ്രഹ്മാ ഉവാച.

അസ്തു സർവ്വമിദം വീര യദ്യത്പഥമഭിവാഞ്ഛസി | തപ
സാ തവ ഘോരേണ പ്രീതഃ കിന്ന ദദാമി തേ (൫൬) അഥ
പുച്ഛാമി ദൈത്യേഭ്യഃ സ്രീഭൂഃ കിന്ന പൃതസ്സപയാ | അപദ്ധ്യ
തപവരോ യുദ്ധേ കിമിദം വിസ്മൃതം തപയാ (൫൭)

ദാരുക ഉവാച.

അഹോ ഹാസ്യമിദം ബ്രഹ്മൻ കിം വധിഷ്യന്തി മാം
സ്രീയഃ | ദുഃഷ്ടപാപ മാം പലായന്തേ തുലവമുപലാഃ സ്രീ
യഃ (൫൮) ശ്രുത്വാ ദേവാ ഹസിഷ്യന്തി ത്രിയമാണമദം വ
രം | ഏവാ വരം ന പാഞ്ഛന്തോ വയമേവ ന കേവലം
(൫൯) ശ്രീമന്തോ ദൈത്യകുലജാഃ കേപി നേച്ഛന്ത്യദം വ
വിച്ഛി ജന്തൻ എന്നിവർക്കുകൂടി ഞാൻ അപദ്ധ്യനായിരിക്ക
ണം. എന്നിങ് പന്തീരായിരം ആനകളുടെ ബലമൊന്നാ
യിക്കുറിയേടത്തോളം ബലമുണ്ടായിരിക്കണം. അതു ശത്രു
ക്കൾക്കു ഭയങ്കരമായിരിക്കുകയും വേണം. അത്രയുമല്ല, എ
നിക്കു യുദ്ധത്തിൽ ജയം സിദ്ധിച്ചാൽവേണ്ടി ബ്രഹ്മദണ്ഡം
തരണം. മായാപതി താമസി എന്നുള്ള രണ്ടു മന്ത്രദേവതക
ളേയും തരണം. ഹേ ബ്രഹ്മൻ! ഇപയെല്ലാമാണ് ഞാനാവ
ശ്യപ്പെടുന്ന ചരങ്ങൾ. അതെല്ലാം എന്നിക്കു കല്പിച്ചുതര
ണേ * ബ്രഹ്മാപു പറഞ്ഞു - (൫൬) (൫൭). ഹേ വീര! നീ ഇ
ച്ഛിച്ചു വരമെല്ലാം നിനക്കിതാ തരണം. നിന്റെ ഘോര
തപസ്സുകൊണ്ടു സന്തുഷ്ടനായ ഞാൻ നിനക്കുതന്നെ
തരാതിരിക്കും. എന്നാൽ ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ. യുദ്ധ

രം | അതഃ സ്ത്രീഭ്യോപ്യവല്യുതപം ന വയം പ്രാത്ഥയാമഹേ (൩൦)

ബ്രഹ്മാ ഉവാച.

അഹോ നാഖ്യ ഗവ്സു ദിവ്യാ സ്ത്രീ തപം വധിഷ്യതി മന്ത്രേ ന ചോപയോക്ഷ്യതേ യുദ്ധേ ദണ്ഡശ്ച മേ തഥാ.

ദാരുക ഉവാച.

ദിവ്യാ വാ മാനുഷീ വാസുര യക്ഷിണീ വാഥ രാക്ഷസി ന സ്ത്രീ മാം ശക്തയാലന്തുഃ ശച്ഛ ശച്ഛ പിതാമഹ. ൩൧

സുതീക്ണ്യ ഉവാച.

ഇതി ശര്യേണ തേനോക്തോ മുദിതോന്തഹിതോ വിധിഃ | ദാരുകസ്തു തതോ രാജൻ പാതാളതലമാവിശൽ
ത്തിൽ സ്ത്രീകൾ കൊല്ലരുത് എന്നുണ്ടു കൊണ്ടു വരിച്ചില്ല. ഇതേതേ മരണപോകയാ * അതുകേട്ടു ദാരുകൻ പറഞ്ഞു വെച്ചു. ഹേ ബ്രഹ്മൻ! കഷ്ടം ഹാസ്യം പറയുന്നോ. സ്ത്രീകൾക്ക് എന്നെ കൊല്ലുവാൻ കഴിയുമോ. ചപലകളായ സ്ത്രീകൾ എന്നെ കണ്ടാൽ പഞ്ഞിപോലെ പറക്കുമല്ലോ. ഇത്തരത്തിലൊരു വരം ഞാൻ വരിച്ചതായി കേട്ടാൽ ദേവകൾ എന്നെ പരിഹസിക്കും. നാം മാത്രമല്ല, കുറച്ചു നാണമുള്ളവരായും വിഭ്രാന്തികളായും അസുരചംശത്തിൽ പിറന്ന വീരന്മാർ ഇത്തരം വരം ആഗ്രഹിക്കുകയെ ചെയ്തില്ല. അതിനാൽ സ്ത്രീകൾക്കു കൊല്ലരുതെന്നുള്ള വരത്തെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല തീർച്ചതന്നെ * ഇതുകേട്ടു ബ്രഹ്മദേവൻ അരുളിച്ചെയ്തു - ൩൧. ഓ | നിന്റെ ഗവ്. കയ ദിവ്യസ്ത്രീ നിന്നെ കൊല്ലും. ആ യുദ്ധത്തിൽ ഈ രണ്ടു മന്ത്രങ്ങളും ബ്രഹ്മദണ്ഡം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയുമില്ല * അപ്പോൾ ദാരുകൻ വെറുത്തുപറഞ്ഞു - ൩൨. ദിവ്യസ്ത്രീയാകട്ടെ മനുഷ്യസ്ത്രീയാ

ഭദ്രാൽപതി അഥവാ ഭദ്രകാളി മാഹാത്മ്യം ൨൭

(൩൩) പിതൃമാതൃജനം നന്ദനാ പൂർവ്വജന്മാപി ദാനവം |
 വാത്മാമാതന്തദ്യ ഏതേദ്യോ വരദാനന്ദി നിസ്വനം (൩൪)
 വിജ്ഞാപ്യ പ്രീണയാമാസ ബന്ധുബന്ധ്വമഭശേഷതഃ | രാജ
 ധാനീവിധാനാത്ഥമാജ്ജഹാസ മയാസുരം (൩൫) കൈതേയ
 വർകിലീമാൻ മാനശാലീ മയാസുരഃ | പശ്ചിമാംഭോനി
 യേസ്മീരേ രാജധാനീകേല്പയൽ (൩൬) ഉത്തരംഗഹർത്വവ
 ഉഭീമണിസരയപാളീ കേളീവനാളീപുരളീകണിതോരണാ
 ഡ്യം | സൗപണ്ണശാലഭജതാപരണ ശാലാകേളീനികേ
 തകനകാട്ടശതാഭിരമാം (൩൭) കാന്ധാരോപകമലാ
 കരകേളീശൈലപ്രാസാദഗോപുരനിരന്തരഭൂമിഭംഗം |
 രത്നോപണപ്രാലംഭപരവന്ദ്രശാലാം മാണിക്യമനിര
 സഹസ്രമഹാപ്രകാശാം (൩൮) താതംഗശാലവഹയശാലമ

കരട്ട യക്ഷിണിയാകരട്ട രാജ്ഞാലിയാകരട്ട കരട്ട പെണ്ണ
 ന്ന കൊൽവാൻ കഴികയില്ല. പോട പോ പൊട്ടുവ്രഹ്മാ
 വേ! * സുരീണ്ണൻ പറഞ്ഞു. ൩൩. ൩൫. ഇപ്രകാരം ദാരു
 കൻറ അഹങ്കാരവചനം കേട്ടു സന്തുഷ്ടനായി ബ്രഹ്മാവ്
 മറഞ്ഞു ചേരാജൻ ! അന്നന്തരം ദാരുകന്മാകരട്ട പാതാ
 ഉത്തിൽചെന്ന് തൻറ അണ്ണനമ്മമാരെയും ഭജ്യല്ലനായ
 ദാനവനേയും നമസ്കരിച്ചു, തൻറ സമിതി അറിയായെ
 വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇവരോട് വരലാഭത്തെക്കുറി
 ച്ചു വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു. ആ വക ബന്ധുക്കളെ ക
 ട്ടാകെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. പിന്നെ ഒരു രാജധാനി ചണി
 ചെണ്ണാൻചണ്ടി അസുരശിപ്പിയായ മയാസുരനെ വഴ
 ത്തി * ൩൩. ബുദ്ധിമാനായ മയൻ പടിഞ്ഞാറെ സമുദ്ര

മോഷ്ടശാലഗോശാലജാലഖരശാലവിശാലശോഭാം । മ
 നാരകനഹരിചന്ദനസിന്ദുചാരമാകന്ദകേരകദളീബകളോ
 പചനാം (നൂൺ) ആരൂഢനാഗലതികാഞ്ചിതപൃഗമാലാ
 രാജത്തടാമലതടാകശതൈരന്തനാം । ഹിന്താലതാലകൃത
 മാലതമാലനാഗ പുന്നാഗചമ്പകകരണ്ഡകവണ്ഡരമ്യാം
 (൭൦) പുണ്യേഷുകാണ്ടകളമാവലിരാജരംഭാവജ്ജരകേ
 തകശതാപിഹിതപ്രദേശാം । ദേശാന്തരാഗതചണിഗ്ജ
 നചാസ്തുവസ്തു കസ്തുരികാപരിമളാചിരഭാന്തരാഭാം (൭൧)
 മാണിക്യവിദ്വമഹരിന്ദണിപുഷ്പരാഗമകന്താദിരത്നചയ സ
 ണ്ചിതസാർവ്വഗഹാം । സൗഭാഗ്യനിന്ദിതപുരന്ദരരാജധാനീം
 ചക്രേ മയസ്സപദി ദാതകരാജധാനീം (൭൨) ദാതകസ്സപരി
 വാരോ മുഹൂർത്തേ തുഭലക്ഷണേ । പ്രചമ്പേശ പുരിം രമ്യാം
 ഹർയാഗ്രം ചാരരോഹ സഃ (൭൩) കങ്കണാദ്വൈരലങ്കാ

ക്കരയിൽ രാജധാനി പണിചെയ്യു. * ൩൪, മുതൽ ൭൨ കൂടി
 ഗ്ലോകംകൊണ്ട് ഈ മരാമത്തിനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു —
 കരു ചക്രവർത്തിക്കധിവസിപ്പാൻ ചേണ്ടത്തക്ക എല്ലാ
 യോഗ്യതകളും ഈ രാജധാനിക്കുണ്ട്. കന്നുപോലും കുറ
 വില്ല. വ്യാഖ്യാനവിസ്മരം അത്യുപയുക്തമല്ലെന്നുവെച്ചു
 ചുരുക്കിയതാണ് * ൭൩-൭൪ ദാതകനാകട്ടെ തുഭലക്ഷ
 ണമായ ഗൃഹപ്രവേശമുഹൂർത്തത്തിങ്കൽ തന്റെ പരിചാര
 ത്തോടൊപ്പം ആ രാജധാനിയിൽ കുടിയിരിക്കുകയും ഏ
 ഴ്വനിലമാളികയിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു. പട്ടു വള
 മുതലായ സമ്മാനം നല്കി മയാസുരനെ സസന്തോഷം
 യാത്രയാക്കിയതിന്റെശേഷം അസുരപ്പുറം കൊട്ടിയായി

രൈസോഷിതപാ മയാസരം | വിസൃജ്യ ഹോഷയാമസ
 ഭേരിപടഹദന്ദീൻ (൭൪) വിഷ്ണുചക്രയോൽ ശ്രദ്ധം ഗഹപ
 രേഷു മഹീഭൂതാം | നിലീനാ ഭാനവാസ്സവേ തുശുവർദ്ദന്ദ
 ദിധപനിം (൭൫) സമ്പ്രാഹ്യാസ്തസ്സവേ ഗവിതാശ്ച സുര
 ഭൂഹഃ | വിസൃജ്യ ഗിരിരസ്യാണി പ്രാപുർദാരകമന്ദിരം
 (൭൬) മഹാസുരാഃ കോടിസഹസ്രസംഖ്യാസ്സംഖീഭവന്തസ്സ
 ഹ-ബാലപുലൈഃ | സമ്പ്രാപ്യ സർവാസുരരാജരാജ്യേ രാജ
 ശ്രീയാ ദാരകമദ്യക്ഷിഞ്ചൻ (൭൭) കേചിത്തസ്യോസുഃരദ്രസ്യ
 സൈനാപത്യമധിഷ്ഠിതാഃ | കേചിത്സാചിവൃമാതസ്വരൂഃ സ
 വിതപമപരേ യയുഃ (൭൮) ബാഹുസൈനികസംയുക്തോ
 ദാരണോ ദാരകാസുരഃ | സ്വപ്തം വിജേതുമദ്യക്തഃ പ്രത
 സ്ഥേ രഥമാസ്ഥിതഃ (൭൯) ഖർഗമൽഗലകോദണ്ഡാഭി
 ണധിപാലാസ്രശക്തിഭിഃ | മസൃണ്ണീശ്രദ്ധപരത്തുഗദാകന്താ
 സിപദ്ഭിശ്ചൈഃ (൮൦) അന്യൈരപ്യായുധൈസ്സീകൈഷ്ട്യാ

ച്ച. * ൭൫-൭൭. വിഷ്ണുചക്രയം നിമിത്തം അവിടുവിടെ
 പർവതഗുഹകളിലും മറ്റും കാടിയൊളിച്ചു കാലം കഴിച്ചുവ
 ന്ന അനേകം കോടിലക്ഷം അസുരന്മാർ ഈ ചെങ്കമ്പര
 കേട്ടു സന്തുഷ്ടന്മാരായി പുറത്തു പുറപ്പെട്ട് സ്ത്രീകൾ കുട്ടി
 കൾ പൂലന്മാർ എന്നിവരോടൊപ്പം ദാരകരാജധാനിയി
 ലെത്തിച്ചേർന്നതിന്റെശേഷം ദാരകനെ സർവാസുരചക്ര
 വർത്തിയായി അഭിഷേകം ചെയ്തു * ൭൮. അതിൽ ചിലർ
 ദാരകന്റെസൈന്യാധിപന്മാരായി. മറ്റു ചിലർ മന്ത്രിമാർ.
 ചിലർ സഖികൾ. ഇങ്ങിനെ അവരവക്കൊത്ത തൊഴിലു
 കളിലേപ്പെട്ടു * ൭൮-൮൦. അനന്തരം അസംഖ്യം സൈന്യ

സമാനാഗ്രഹാണിഭിഃ | സൈന്യൈസ്സഹമഹാവിരഃപ്രാപ്ത
 വാനമരാവതീം (ഘ) സമന്തതസ്സാമമരാവതീം പുരിമമ
 നഭരീരാഭീഷിതമരാം | രരോധ സക്രോധാവിശകിതേ
 ക്ഷണഃ ക്ഷണന സൈന്യൈസ്സഹ ദാമകാസുരഃ (ഘ)
 ഇതി ശ്രീ മാർഗ്ഗേന്ധയപുരാണേ ഭദ്രാൽപത്തിപ്രകരണേ
 ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യേ
 പ്രഥമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ദ്വിതീയോദ്ധ്യായഃ.

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

അഥാഹപയത യുദ്ധായ മഹേന്ദ്രമസുരോത്തമഃ | മഹേ
 ന്ദ്രോപി തദാകണ്ഠ്യം ശ്രദ്ധോ യുദ്ധായ സത്പരഃ(ഘ)ഐരാ
 ത്തോടുളുടെ ഭയങ്കരനായ ദാരുകൻ സ്വർഗ്ഗം ജയിച്ചാ
 ന്നൊരങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു തേരിൽ കയറി വാൾ ഇരിമ്പുലയ്ക്കു
 വില്പ് ഭിന്നധാപാലം അസ്രം ശക്തി മുസൃണി ശ്രലം പര
 ശു ശദ കന്തം മുതലായ ദിവ്യായുധങ്ങളെ ധരിച്ച് ഭടന്മാ
 രോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്ത് അമരാവതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു
 ഉടനെ പെരുമ്പറ മുഴക്കി ദേവന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തി ദേവ
 രാജധാനിയുടെ ചുറ്റും അണിയൂർപ്പിച്ചു വളഞ്ഞു *

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു ... മ. ര. അന്നന്തരം ദാരുകൻ
 ഇന്ദ്രനെ പോക്കുവിട്ടിച്ചു. അതുകേട്ട് ദേവേന്ദ്രനാകട്ടെ

വതം സമാത്യ വക്ത്രപാണിർലാതകഃ | ദേവസൈന്യൈ
സ്സമം ഗതവാ ദേവോരിമയൽക്രയാ | ചരസ്സരജയോസാഹ
മായോധനമജഃഭത (൩) ശീർ്ണാണവീരവരഖാണഗണാവ
ക്രന്തദൈത്യപ്രവീരഗതനിർ്ദ്ദഭാസ്ര വക്രഃ | ആരജ്യ
മാനമഭിരോ ഖത മേന്ദ്രഃഗതാസ്രാധിയാതൂരസദിശ്ചമി
വാബഭാസേ (൪) ശക്രവലാനവപ്ലഷ്ടേ തുകൃശിഷ്ടജലേ
ഭയാൽ | സംഭ്രാന്തേ ദാരുകോ ഖാഭൈജ്ജംഭാന്തകമപോ
ഥയൽ (൫) ചഞ്ചഭിർ്വിശിഖൈസ്മീകൈസ്സർ്വ്വീവ്യാധാഭ്രമവ
ല്ലഭം | മാതലിം ത്രിഭിരശ്വപന്ത്രമചൈഃശ്രവസമഷ്ടഭിഃ (൬)
ദാരുകോ ദാരുഭൈരസൈന്യദ്രാനവാരിനധാരായൽ ; അ
സ്രാണി താനി മഹവാ വക്ത്രഗന്ത സമദാഹയൽ (൭) ദാരു
കസ്യ ശിരഃ കേരത്തും വക്ത്രമൃഗവാസവേ | അഭിയാതി
സ ദൈത്യോപി ബ്രഹ്മദണ്ഡമപാദഭേ (൮ ബ്രഹ്മദണ്ഡാൽ

കോപിച്ചു ബദ്ധപ്പെട്ട് വളായുധം ധരിച്ച് ഐരാവത
ത്തിൻ മുകുളേരി ദേവസൈന്യത്തോടുകൂടിച്ചെന്നു ദാരുകാ
സുരനോടടുത്തു * ൩൪. അനന്തരം അധിടൈവച്ച്
അധിഭയങ്കരമായ ദേവസുരയുദ്ധം നടന്നു. ദേവവീര
ന്മാരുടെ അസ്രാധവ്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുവീഴുന്ന അസുര
പ്പടയിൽനിന്നുതടവിച്ചു രക്തപ്രവാഹം കണ്ടാൽ മഹാമത
പച്ചതും ചൊരിച്ചുപെട്ടു കായിമണ്ണു കലങ്ങി കഴുകിവര
ന്ന ഒരു നദിയാണെന്നു ഏതു തോന്നാൻ നിലയിലായി
ത്തീന്നു * ൫-൭. ഇങ്ങിനെ ഇന്ദ്രന്റെ വക്ത്രഗ്നിയിൽ അസു
രസൈന്യം ദഹിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ ദാരുകൻ കോപിച്ചു ഭയങ്ക
രയുദ്ധമാരംഭിച്ചു. ഐരാവതത്തെയും ഉച്ചൈശ്രവസ്സിനേ
യും ദേവന്മാരേയും ശരവർഷം കൊണ്ടോടിച്ചുതുടങ്ങി. * ൮.

സമർദ്ദനൈർമ്മഹാഭൂതൈർമ്മഹാനുജൈഃ | നിയജിതാ
 നിയജാസ്സുവേ ദുദുച്ഛയവിഹപലാഃ (൯) ഐരാവതാദവ
 പ്ലുത്യ ധാപതി സ്തു പുരന്ദരഃ ദേവൈസ്സുഹാദ്രികഹരാസ്ത്യാ
 വിശ്യാത്ര നിഖീനവാൻ (൧൦) പൃഷ്ഠപസുനി സർവ്വാനി
 വസുന്ത്യായ ദാതകഃ | പ്രയന്ത കല്പകുക്ഷാദിനാജഹാര
 ചസർവ്വഃ (൧൧) ദിയാനി ദ്രുജാതാനി സ്വപുരീമപ
 നീതവാൻ | സ്വയഞ്ച പുമാവിശ്വ വിജഹാര യഥാസു
 ഖം (൧൨) അമാത്യൈരസുരശ്രൈഃശ്വരസംഖ്യ ബലസംഘ
 തൈഃ | ദാതകസ്താപയാമാസ ഭുവനാനി ചതുർഗ (൧൩)
 ഇന്ദ്രസ്യാഗ്നേർജമസ്യാപി നിരൂതേവ്യാണസ്യ ച | മരതോ
 ധനദസ്യാപി രുദ്രസ്യ ച പദേ പദേ (൧൪) സ്ഥാപയാമാസ
 ദൈതേയാനക്തൃ ദുഷ്ടാശയാൻ വലാൻ | ഭൂമേ ഗോബ്രാ
 ഹണാൻ സർവ്വൻ ചീഡയാമാസ കിങ്കരൈഃ (൧൫) യാ

അപ്പോൾ ഇന്ദ്രൻ അസ്രുപ്രയോഗംകൊണ്ടു നിലയില്ലെന്നു
 കണ്ടുദാതകൻ്റെ ശിരമേദം നടത്തിനായി വളായുധംകയ്യി
 ലെടുത്തു. അതുകണ്ടു ദാതകൻ ബ്രാഹ്മണധമെടുത്തോങ്ങി*
 ന്-൧൦. ബ്രാഹ്മണധത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട മഹാബലപ
 രാക്രമികളായ ഭൂതങ്ങൾ ദേവന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തി കാടി
 ചുറ്റുടങ്ങി. ഇന്ദ്രൻ ഐരാവതപ്പുറത്തുനിന്നു ചാടിയോടി
 ദേവകളോടൊപ്പം പർവ്വതഗുഹകളിൽ ചെന്നുചിട്ടു *
 ൧൧-൧൨. ദാതകനാകട്ടെ കല്പകുക്ഷം കാമധേനു ചിന്താ
 മണി മുതലായ ഇന്ദ്രൻ്റെവക കൈമുതലെല്ലാമപഹരിച്ചു
 തൻ്റെ രാജധാനിയിൽ വന്ന് അവിടെ യഥാസുഖം ശ്രീ
 ഡിച്ചു * ൧൩-൧൫. ദാതകൻ അസുരസൈന്യത്തെ അയ

ഭദ്രാൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൩൩.

ഗാനശേഷാനസുരാ വിജ്ഞാപതിവ്രതാഃ സ്രീഃ പ്രസദേ
 നജഗ്രഃ | ദേവദിനാനാം ഭവനാനി ദേഹലനാനി ധാ
 ന്യാന്യഹരഃശതേഷാം (൧൩) അദ്ധ്യായമംശിച്ഛദിരേ
 കുരാദൈരഃ സ്വപ്നോദകാഃ കൃപതകൈവാപ്തഃ | ദൈതൈ)
 രാപ്യുഷ്ണ മഹാദ്രുഷ്ടിഃ കൃതാഃ പ്രപാശ്യാപി ഹി ഭസ്മ
 ശേഷാഃ (൧൪) ഗോശാലികാസു മ നിത്യേ ഗവാം കലാ
 നി പ്രജ്ജ്വാലഗ്നിമദിതഃ പരിദീപന്തഃ | താസപന്തരാ
 ഗ്നിപരിദശ്വന്തനൃമുനി ക്രോശന്തി വീക്ഷ്യ ജഹസുഃ കൃ
 തഹസുതാളാഃ (൧൫) ഇത്ഥം കർവന്തി ദൈത്യേന്ദ്രകിങ്കരാഃ
 കർമ്മ ദാരണം | ദാരകസ്താജ്ഞയാ ഭൂമൗ തഥാ സ്വഗ്നേ ര
 സാതലേ (൧൬) മയസ്യ ദാനവോന്ദ്രസ്യ കന്ദൂരം കമലലോ

ച്ഛ് ലോകമാസകലം ചിഡിച്ഛിച്ഛ. ഇന്ദ്രാദി അഷ്ടദിക്ഷപാ
 ലകന്ദാരേയും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി ആ കഴിവിൽ തക്ക അസു
 രന്മാരെ നിയമിച്ചു. പന്തുജന്മേയും ബ്രാഹ്മണരേയും ഒട്ടാ
 കെ ഉപദ്രവിച്ചു * ൧൩. ൧൪. യോഗമെല്ലാം മുടക്കി. പതി
 വ്രതമാരെ ദോഷപ്പെടുത്തി അവരെ ബലാൽകാരേണ
 പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു. അമ്പലങ്ങളും മനകളും
 ചുട്ടുപൊട്ടിച്ചു. ബ്രാഹ്മണവും ദേവസ്വവും കൈക്കലാക്കി.
 പെരുമ്പഴിക്കുള്ള തണൽവൃക്ഷങ്ങൾ വെട്ടിമുറിച്ചു. കിണറു
 കൾ തീർത്ഥങ്ങൾ കളങ്ങൾമുതലായ നിർമ്മലജലാശയങ്ങളും
 കല്ലും പാറയും കൊണ്ടിട്ടു തുറന്നു. തണ്ണീർപന്തലുകളും ഉഴ
 ടുപാകളും ചുട്ടു പെണ്ണിറാക്കി. പന്തുക്കളെ തൊഴുവിലിട്ടു
 ടച്ചു പൂജയും ചുറ്റും തീ കൊടുത്തു. അങ്ങിനെ അതിൽകിടന്നു

ചനാം | മനോദരീതി വിഖ്യാതാമൃപയേമേ സ ദാരകഃ (൨൦)
 മനോ ഹരന്തീം മധുരാംഗകാന്തിഭിർമനോദരീം താമധിഗ
 മൃ ദാരകഃ | മനോഭയാസ്രാന്തലതാചിതാശയോ മനോര
 മാനാപ ഖലോഖിലാനപി (൨൧) അധരാസവമേതസ്യഃ
 പിബന്നേവ ദിവാനിശം | സാക്ഷാൽ ദ്രാക്ഷാസവേ താവ
 ദരോപകമവിന്ദത (൨൨) ഉച്ഛിമീം മേനകാം രംഭാം ചിത്ര
 ലേഖാം തിലോത്തമാം | അന്യാശ്ചാപ്സസസ്തയാ ബലാദാ
 ഹൃത്യ ദാരകഃ (൨൩) ചകാര ദാസികാസ്മസ്യ മനോദർശ്യാ
 മഹാബലഃ | താലപൃന്തേന താ ഏതാം വിജയാമാസുരാസു
 രീം (൨൪) പാദേ സംഖാഹയഃമാസുദ്വന്വത്യോരനയോരി
 മാഃ | ഉച്ഛിഷ്ടം ഭക്ഷയാമാസുർമാജ്ജയാമാസുരങ്കണം (൨൫)

വെന്തു നിലവളിക്കുന്നതുകേട്ടു കൈകൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഇത്യാ
 ദിയായി ദാരകകീർക്കരന്മാർ ഭൂമി പാതാളം സ്വപ്നം എന്നീ
 മൂന്നുലോകത്തും അതികഷ്ടങ്ങളും അതിഭയങ്കരങ്ങളുമായ
 കൊള്ളകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു * ൨൦. ദാരകനാകട്ടെ
 മയാസുരന്റെ പുത്രിയും അതിസുന്ദരിയുമായ മനോദരി
 എന്ന കന്യകയെ വേട്ടു * ൨൧-൨൨. തന്റെ രൂപലാവ
 സ്ത്വംകൊണ്ടു കാണികളുടെ മനസ്സിനെ അപഹരിക്കുന്ന
 ആമനോദരിയെ ഭാർയ്യയായി ലഭിച്ചതോടുകൂടി ദാരകന്റെ
 മനോരഥമെല്ലാം സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. രാവു പകലും ഇവ
 രുടെ അധരാസവത്തെ പാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നിരി
 ത്തം സാക്ഷാൽ ദ്രാക്ഷാസവത്തിന്നുതന്നെ ഇത്ര മധുരമി
 ല്ലെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി * ൨൩-൨൪. ഉച്ഛിമീ മേനക രംഭ
 തിലോത്തമ ചിത്രലഖമുതലായ ദേവസ്ത്രീകളെ ബലമായി

വസിയോടൊത്ത് വസിക്കുന്നി മനോദർശിണിമാരായിട്ടുണ്ട്. പ്രകാശ്യ ശോഷയാമാസഃ സിദ്ധാന്തി സ്വാശ്രയാരിഭിഃ (൨൬) അഭ്യംഗം ലേപയന്ത്യന്മാഃ സ്താപയാമാസുരഭസീ । ഉണ്ണോദകേന തൽഗാത്രം ക്ഷാളയാമാസുരാദരാൽ (൨൭) ഹിമാഞ്ചദിരചമാ ശീതൈരശീരാശഭ്യപിഭൈഃ । പ്രത്യംഗം സേചയാമാസഃ കസ്തൂരീരസരൂക്ഷിഭൈഃ (൨൮) ദിവ്യേന വാസസാ ചൈനാം വാസയാഞ്ചക്രിരേ പുനഃ । തതോലങ്കാരയാഞ്ചക്രഃ കാഞ്ചീകങ്കണകണ്ഡലൈഃ (൨൯) കാശ്മീരകേണ കസ്തൂരീരസേന ച മനോദരീം । ഹാലേ തിലകയാഞ്ചക്രഃ പശ്ചാദ്യോസ്സുരാഗനാഃ (൩൦) ഏവമസ്മാ മനോദർശാ ദാസ്യം ഹാസ്യം സദം പരം । ചക്രരൂപസസ്തവാദായകസ്യ വശം ഗതാഃ (൩൧) മനുഷ്യലോകേ മനുജാധി

പിടിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് ദായകൻ ഇവരെ മനോദരിയുടെ ദാസ്യവേലയ്ക്കു നിയമിച്ചു. അവർ ഈ അസുരനാരിയെ (മനോദരിയെ) ആലവട്ടംകൊണ്ടു വീശി. ഈ ദമ്പതിമാരുടെ കാൽ തലോടി. എച്ചിലുണ്ടു. മിററടിച്ചു. മനോദരിയുടെ വിഴിപ്പ് കണ്ണീരോടെ നന്നായിട്ടു പിഴിഞ്ഞുണക്കി. അവളെ എണ്ണത്തേപ്പിച്ചു ചൂടുവെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ചു. ദിവ്യമായ പട്ടുപസ്യമുടുപ്പിച്ചു. പിന്നെ അരാഞ്ഞാൾ വള തള കണ്ഡലം മുതലായ ആഭരണങ്ങൾ അണിയിച്ചു. കസ്തൂരി കങ്കമം മുതലായതുകൊണ്ടു പൊട്ടു തൊടുവിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഉദ്യോഗി മുതലായ അപ്സരസ്ത്രീകൾ ദായകന്റെ കല്പനയ്ക്കു കീഴടങ്ങി തങ്ങൾക്ക് അത്യന്തം അപമാനകരമായ ഈ ദാസ്യവേലയെടുത്തു കാലം കഴിച്ചുവന്നു *

പാനം മഹീസുരഭാണാം പുനരൂജാനം | തഥാന്ത്യജാ
 നാമചി നിവിശേഷം ബലഭയം ഹാരയതി സ്തു നാരിഃ
 (൩൧) താസു രൂപവതീണ്ഡയാഃ സ്വഭാജ്യാഃ കൃതചാനയം |
 ഇതരാ ദാസികാശ്ചമക്ര വിക്രോശന്തീരപി പ്രഭുഃ (൩൨)
 സ്ത്രീസന്ദേഹാ മദ്യപായീ ചദ്യുതകൃത്യ ഗയാപരഃ | സദാ പ
 രഷ്ടവാദസ്യചാരഷ്ടന്തപചന്ദ്രാഃ (൩൩) അത്ഥം
 ശ്ച ഭൂഷയൻ ദൃഷ്ടസ്തുപ്യുസനാനദ്രൽ | ദാരകോ ദാര
 ണാരംഭോ ദേഹോദഗ്രോ ദരാഗ്രഹീ (൩൪) മന്ദാരം പാരി
 ജാതഞ്ച സന്താനം കല്പകദൃമം | ഹരിചന്ദനമിത്യേതാൻ
 പഞ്ച ത്രിദിവപാദപാൻ (൩൫) ഉൽഖായ നന്ദനാരാമാദ

൩൨-൩൩. ഭൂമിയിൽ ബ്രാഹ്മണർ ക്ഷത്രിയന്മാർ വൈശ്യ
 രെന്നിവരടേതെന്നല്ല കണ്ട പെണ്ണുങ്ങളെയെല്ലാം പിടി
 ചുകൊണ്ടുപോയി അതിൽ സന്ദർശിച്ചു ചരദാകൻ ത
 ന്റെ വെപ്പാട്ടികളാക്കിവെച്ചു. ബാക്കി പേരെ മനോദരി
 യുടെദാസ്യവേലയ്ക്കും നിയമിച്ചു * ൩൪-൩൫. ഇപ്രകാരം
 സ്ത്രീസേവ മദ്യപാനം മുതലുള്ള നായാട്ട് പരഷദാഷണം ദ
 ണ്യപാരഷ്യം അത്ഭുഷണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സപ്തവ്യ
 സനവും തികഞ്ഞു. ദാരകന്റെ ആരംഭമെല്ലാം ഭയങ്കര
 മായിരുന്നു. ഡംഭം ദരാഗ്രഹവും കലശലായി * ൩൫-൪൦.
 നന്ദനവനത്തിൽനിന്നു കല്പകമുഷ്ടമാസകലം പഠിച്ചു
 തന്റെ രാജധാനിയുടെ മുറ്റത്തു കൊണ്ടുപന്നു നട്ടുപു
 ത്തി. ഇതിന്നു നന്നപ്പാൻ അപ്സരസ്ത്രീകളെ ശക്തം ചെയ്തു.
 ഇത്ര പലമരായ ആ ദിവ്യംഗനമാർ ദാരകന്റെ കല്പ
 നയ്ക്കു കീഴടങ്ങി ഈ വക ദാസ്യവേലകളെല്ലാം മുറയ്ക്കു ന്ദ

ഭദ്രാൽപത്തി കാലയാ ഭദ്രകാളീ മാഹാത്മ്യം ൩൭

പാറിയ നിജം ചുലീം | സ്വസ്തിൻ നിവേശയാമാസ നി
ഷ്ടേ നിഷ്പപഗ്ഗഃ (൩൭) പഞ്ചാനാം ദിവ്യപുഷ്പാണാമ
ത്ഥിതാത്പ്രദായിനാം | ആലവാലാഞ്ചസേകാത്ഥമുര
സ്രീസ്തമാദിദൽ (൩൮) അഭസാ സേചയാമാസഃ കംഭി
കഭകചാഃ സ്രിയഃ | രംഭോവചീമുഖാസ്സയാ ജംഭോസന
വല്ലഭാഃ (൩൯) വിഭോസ്സോഭയാമാസുരംഭോജഭളലോച
നാഃ | അംഭോധിമഥനോൽഭൂതാ അംഭോഭിശ്വന്ദനദ്രമാൻ
(൪൦) ഇതി ഭവനമശേഷമാത്ഥചശ്ശം സസുരനരോരഗമ
ന്വഹം പ്രമുഗ്ധൻ | അരമതസ മനോദരീസമേതോ നിജ
നിലയേ ഖലു ദാരുകാസുരേരൂഃ (൪൧)

ഇതി ശ്രീ മാർണ്ഡേയപുരാണേ ഭദ്രാൽപത്തിപ്ര
കരണേ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യ
ദിതീയോദ്ധ്യായഃ.

അഥ തൃതീയോദ്ധ്യായഃ.

സുതീണ്ണ ഉവാച.

ഏവം പ്രപീഡിതാ രാജൻ ദാരുകേണ ദുരാത്മനാ |
ഇന്ദ്രപുത്രയോ ദേവാ ഉപദേവാശ്ച സർവശഃ (൧) ദുരവ
ത്തികൊണ്ടവനാ * ൪൧. ഇപ്രകാരം തനിക്കധീനപ്പെട്ട
തായ കൈരളോക്യത്തെ മുഴുവനും പ്രതിദിനം ഉപദ്രവിച്ചു
കൊണ്ട ദാരുകാസുരൻ തന്റെ രാജധാനിയിൽ മനോദ
രിയോടുള്ള സുഖമായി ക്രീഡിച്ചു കാലംകഴിച്ചു *

സ്ഥാമിമാം തസ്മൈ പരദായാത്തയോന്ദയ | വിജ്ഞാപ
 യിതുമദ്യുക്താസ്സതുലോക് പ്രചോദിതേ (൨) സനൽകമാര
 മുഖ്യാനാമുഷിണം മദ്ധ്യവർത്തിനഃ | പത്മധിഷ്ഠരസംവിഷ്ട
 മഷ്ടഭിർദൃഷ്ടിപങ്കജൈഃ (൩) സഭോവയന്തമഭിതോ വർത്ത
 മാനാനമഹാമനീൻ | കരുണിംഭദൈവേദോഽനൗരന്തമപ
 സ്ഥിതഃ (൪) ബ്രഹ്മാനാം പ്രണമന്തസ്മേ തുഷ്ടവസ്തുഷ്ടമാന
 സം | സ്വയംഭൂയം സ്വയംഭൂമിം വാദിവാചാമധിശപരം
 (൫) കിംപ്രയോജനമായാതാ ഘൃതമിത്യനുയോഗിനം | യോ
 ഗിനം പ്രാഹുരിന്ദ്രാദ്യഃ സ്വാമവസ്ഥാമശേഷതഃ (൬)

മൂന്നാമദ്ധ്യായം.

സുതീഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. മ.൨. ദുഷ്ടബുദ്ധിയായ ദാരു
 കനാൽ മേൽകാണിച്ചപ്രകാരം പീഡിതന്മാരായ ദേവ
 ന്മാരും പെട്ടേവന്മാരും കൂടി വിപരം ബ്രഹ്മാവിനെ ധരി
 പ്പിക്കുവാൻ പേണ്ടി സത്യലോകത്തിലെത്തി * ൩.൬. സ
 നൽകമാദാദിമഹാഷിമാരുടെ കയ്യത്തിൽ പത്മാസനത്തി
 ലിരിക്കുന്ന പരം എട്ടു തൂക്കങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കടാക്ഷി
 യുണ്ടെങ്കിൽരിക്കുന്ന പരം നാലു തിരുമുഖംകൊണ്ടു നാലു
 പേദം മുറുകഴിക്കുന്ന പരമായ ബ്രഹ്മാവിനെ ദേവന്മാർ നമ
 സ്കരിക്കുകയും സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തു സന്തോഷിപ്പിച്ചു. നി
 ണ്ണൈലോപയം കൂടി എന്തിനുപേണ്ടിവന്നു എന്നു ചോദിച്ച
 ബ്രഹ്മാവിനോടു ദേവന്മാർ തങ്ങളുടെ കഷ്ടത പസ്ഥ മുഴുവനും
 വിസ്തരിച്ചുണർത്തിച്ചു * മ.൨. ഈ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയായ
 ന കരേ പ്രവൃത്തിയിൽ സദാ ഏകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൩൯

ദേവാ ഉവാച.

പ്രചഞ്ചസക്തൈകനിസ്കൃന്ദിഷ്ടിപ്രപൃത്തായ നി
മ്ബലചിത്തമൃത്തായ | വരദോസ്തു തേ നാകമഹീസന്ദാതലത്രി
ലോകനാഥായ നന്ദൈതകബന്ധവേ (ഐ) കാലദേശക്രതം
യസ്യ മൃദഃശാസം ന വിദ്യതേ | സർവ്ജ്ഞായ കിമാവേദ്യം
തസ്മൈ തേ വിശ്വപദുശ്വഭനേ (ഘ) തഥാപി ബ്രഹ്മഹേ ഹാ
ധിയാരുണോ ഭാരകാസുരഃ | സ്വസ്ഥാനാൽഭ്രശയാഞ്ച
ക്രേ സർവ്വാനഃ സ്വർവ്വശാപി (ൻ) ദാസികാഃ കൃതമാനസു
ദാസികാഃ ശൈലകന്ദരാഃ | സ്വപ്തപതാമ ഭൂലോകാനാ
ജഹാര മഹാസുരഃ (ഛ) സതപ്തവസ്തുവസ്തുശ്ച സർവ്വസ്യ
തി തൽപുരേ | വയം മാനുഷമർമ്മാണോ ഭൂതലേ ഭുവമാ
സ്മഹേ (ഞ)

നം രാഗദോഷാദി മനോമാലിന്യലോഭമിദ്യാത്തവനം
ത്രൈലോക്യനാഥനം ആശ്രിതന്മാർക്ക് ഏകബന്ധുവുമാ
യ നിന്തിരവദിക്കു നമസ്കാരം. അങ്ങയ്ക്കു കാലദേശം നി
മിത്തമായ മറവില്ല. അങ്ങിനെ ലോകാവസ്ഥയ്ക്കെല്ലാം
പ്രത്യക്ഷസാക്ഷിയായി സർവ്വജ്ഞനായ അങ്ങയോടു യാതൊ
ന്നും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും പറയാം.
ഹാ കഷ്ടം ഭയങ്കരനായ ഭാരകാസുരൻ ഞങ്ങളെ ഒട്ടാകെ
അവരഭയുടെ സമാനങ്ങളിൽ നിന്നാട്ടിപ്പായിച്ചു. സ്വ
പ്തസ്രീകളെ മുഴുവനും ദാസീമാരാക്കി. ഞങ്ങളിപ്പോൾ ഗു
ഹകളിൽ ഒളിച്ചുപാർക്കുകയാണ്. ത്രൈലോക്യം മുഴുവനും
അവനാധീനമായി. സ്വപ്തത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ദിവ്യവസ്തു
ക്കളെല്ലാം ഇപ്പോൾ അവന്റെ രാജധാനിയിലാണ്.

ബ്രഹ്മാ ഉവാച.

വിദിതം തദിദം സർവം മമ സാഹസസംഭവം | അല
മാപതിതാത്മസ്യ പുനശ്ചാപ്തം കർമ്മണാ (൧൨) അവധ്യരൂ
പോസ്യ വരസ്സമപ്പിതോ മയാ ന ശക്യഃ പ്രതികർത്തമഞ്ജ
സാ | വയം പ്രജാമോ ഭുജഗേശശായിനം ജനാർദ്ദനം തോ
ഷയിതും നൈവഃ സുനൈവഃ (൧൩) അസ്സാകമീദൃശീം ഭു
സ്ഥാം ഭുവസ്ഥാമപസ്ഥിതാം | ശമയിച്ഛ്യതി ശാശ്വതേണ
ധനാപി ധാത്രിരമാപതിഃ (൧൪)

സുതീഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യുക്തവാ വിബുധാൻ ബ്രഹ്മാ സമുത്ഥായാബവിഷ്ണു
രാൽ | ഹംസമാരഹ്യ വൈകുണ്ഠം പ്രതസ്ഥേ സഥ നിർജ്ജ
രൈഃ (൧൫) ശോഭതദപിചമുധാഗമ്യ ശേഷപച്ഛങ്കശായി
ത്തങ്ങളിപ്പോൾ വേഷച്ഛന്നന്മാരായി മനുഷ്യരോടൊപ്പം
ഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുനടക്കുകയാണ് * ഇതു കേട്ടു ബ്രഹ്മാ
വു പറഞ്ഞു - ൧൨-൧൪. വിചരമെല്ലാം ഞാനറിഞ്ഞു. ഇ
തെല്ലാം എന്റെ സാഹസംകൊണ്ടുണ്ടായിത്തീർന്നതാണ്.
കഴിഞ്ഞകാഴ്ചത്തെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചി
ട്ടു ഫലമില്ലല്ലോ. ഇവനാ ഞാൻ ആരായും കൊല്ലാൻ
നിപുത്തിയില്ലാത്തവിധമുള്ള വരങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തുപോ
യിരിക്കുന്നു. ഇനി നമുക്കു ഭഗവാൻ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ
സമീപത്തിൽ ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കുകതന്നെ
ശാശ്വതപാണിയും ശ്രീയുദ്ധേയും ഭൂമിയുദ്ധേയും ഭർത്താവുമായ
ഭഗവാൻ നമ്മുടെ ഈ ഭുവസ്ഥയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും നിപു
ത്തിയുണ്ടാക്കിത്തരും *

ഭദ്രോൽപത്തി ശ്രീഗോപാല ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൪൧

നം | സ്തുതിവാക്യൈർമഹാവിഷ്ണു തോഷയാമാസ പത്മഭദ്രഃ
 (൧൩) തസ്മൈ നിവേദയാമാസ വിഷ്ണവേ പ്രഭുവിഷ്ണവേ |
 ദാരുകേണ കൃതാം ഖാധാമിത്രാദീനാം പിതാമഹഃ (൧൪)
 തദ്രൂപാ ശേഷപദ്മകാദുതമാന ഗരുഡധപജഃ | ആഖ്യാദോ
 ഷേ കൃപാസാഗ്രൈഃ കടാക്ഷേരീക്ഷയൻ സുരാൻ (൧൫)
 ശ്രീഭഗവാനവാച.

ഹേ ബ്രഹ്മൻ ഹേ ഖാധാരാതേ ശുണതം മമ ഭാഷി
 തം | ദാരുകേണ വഹിഷ്ണവേ ദാരുകസ്യ നിഖംഭണേ (൧൩)
 അഹകൃത്യസമേന്ദ്രി തസ്യാൽ കൈലാസപവ്തം | ഗ
 ഋണു ശങ്കരം ദ്രുവാ ഭയാദഃ സഖി ഏവ ഹി (൧൪) വയമ
 പ്യൻഗല്ലാമ ഇല്ലാസവന്തിപിദധേവ | സംഹാരമൂർത്തി
 രോധസ്യ സംഹാരായ പ്രശ്നദേത (൧൫) യസ്യ യൽ കർമ്മ
 നിയതം തസ്മൈവ സുകരം ഹി തൽ | യുഷ്യാകമാകലീ
 ഭാഷഃ ശങ്കരോ ന സഖിബൃതേ (൧൬)

സുതീഷ്ണൻ പറഞ്ഞു ൧൩ ൧൫. ബ്രഹ്മാവിഷ്ണിനെ
 പറഞ്ഞ് ഉടനെ സ്വസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് ഹം
 സവാദനനായി നടകൊണ്ടു. ദേവന്മാർ അവിടുത്തെ
 പിൻതുടന്നു. അവർ ശോചനരൂപത്തിൽ ചെന്നു ശേഷപ
 ദ്മകളായിരായ വിഷ്ണുഭഗവാനെ സ്തുതിച്ചു സന്തോഷിപ്പി
 ച്ചു. ദാരുകൻ നിമിത്തം ഇന്ദ്രാദികൾക്കു വന്നുളളിയ സ
 കടോദ്ധവയെ ബ്രഹ്മാവ് അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചു. അതു
 കേട്ടു ഭഗവാൻ അനന്തശയ്യയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് കാരു
 ണ്യാമൃതകടാക്ഷംകൊണ്ട് ഇന്ദ്രാദികളെ നോക്കിക്കൊണ്ടി
 ണ്ണിനെ അരുളിച്ചെയ്തു ൧൩-൧൫. ഹേ ബ്രഹ്മൻ! ഹേ ഇ

സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

ഇത്യക്തപാ ഭഗവാൻ വിഷ്ണുഃ കൈവനതേയമധിഷ്ഠിതഃ |
 ബ്രഹ്മേന്ദ്രാഭ്യേണ്ണ മം ഗതപാ സമ്പ്രാപ രജതാചലം (൨൩)
 പാർവതീമങ്കമാരോപ്യ വസന്തമഖിലേശ്വരം | ദദ്രുസ്മൃത
 തേ സർവ്വേശ്വം സർവ്വജ്ഞമാപ്യയം (൨൪) ഇന്ദ്രാദയോ മഹാ
 ദേവമംഗൈരജ്യാദിരാണമൻ | അതിഷ്ഠതാം തതശ്ശുഭോർ
 ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണുശ്ച പാർവതോഃ (൨൫) അഥവിജ്ഞാതപ്ത
 ത്താനേതേ വിശ്വാനാഥേ മഹേശ്വരേ | ത്രയോ വിചിന്തയാ
 മാസുവിഷ്ണുശ്ചേദപിതാമഹാഃ (൨൬) കഥങ്കാരമയം പാ
 പോ ദാരുകോ ഘാതയിഷ്യതേ | വിശ്വേഷാം വിപ്ലവോ
 യേന കർമ്മണാ ശാന്തിമേഷ്യതി (൨൭)

വിഷ്ണുരവാച.

കോ വരോണ്യേ നൃശംസായ ബ്രഹ്മൻ ദത്തസുപയാപുരാ
 കിയന്തം കാലമസ്തായുദ്വതാ പ്രതിപാദിതം. ൨൮

ഈ ! ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കൂ. വരമ്പലംകൊണ്ടു ഗ
 വിഷ്ണുനായിത്തീർന്ന ദാരുകനെ നിഗ്രഹിച്ചാൻ ഞാനും ശ
 ക്തനല്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ കൈലാസത്തിലേക്കു ന
 ടക്കുവിൻ. ഞാനും വരാം. കാർത്യം സാധിക്കണ്ടു. സം
 ഹാരമുന്തിതന്നെയാണ് സഹാരത്തിന്നു കഴിവുള്ളവൻ.
 അതാതിന്നു അതതു പ്രവൃത്തിക്കാരാണ് നല്ലത്. നിങ്ങ
 ടെ പാരവശ്യം കണ്ടാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു സഹിക്കില്ല. ഭ
 ഗവാൻ ശങ്കരനല്ലേ? * സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - ൨൩ - ൨൭.
 വിഷ്ണുഭഗവാൻ ഇത്രമേൽ അർത്ഥിച്ചു ഗതപാത്രവ
 നായിട്ട് ബ്രഹ്മാവ് ഇന്ദ്രൻ മുതലായവരോടുകൂടി പുറപ്പെ

ഭദ്രോൽപത്തി അഥവാ ഭദ്രകാളീമാഹാത്മ്യം ൪൩

ബ്രഹ്മാ ഉവാച.

മയാ ദത്തസ്യാവസാനമായുഷഃ പ്രായ ആഗതം
സ്രീഭൃശ്യാവധ്യതാ നൈവ ദത്താ തസ്മൈ മയാ പുരാ.

വിഷ്ണുഃ ഉവാച.

തന്ദി ശംഭോ മയാ ദൃഷ്ട ഉപായസൂര്യ നിഗ്രഹേ |
സ്രകൃതോ യോഷിതഃ കാശ്ചിദപയമേവാവിഭുഞ്ചിതം
(൩൦) അഹം ഭവാൻ വിരിഞ്ചശ്ച സ്കന്ദ ഇന്ദ്രസുമാ യമഃ |
ഷഡേതേ വയമദ്വൈവ സൃജാമഃ ഷൾകമാരികാഃ (൩൧)
ആയുധാനി ച ദാസ്യാമസ്മാഭ്യോ നാമാനി ച ക്രമാൽ | ദാ
രകം സംഹരിഷ്യന്തി സഹസൈനമിമാ പ്രവം (൩൨)

ദൃ കൈലാസത്തെ പ്രാപിച്ചു. അവിടെ അവർ തത്ര
ലോകനാഥനും സർവ്വജ്ഞനും വിനാശരഹിതനുമായ മഹാ
ദേവനെ കണ്ടു. പാവ്തീമങ്കമാരോപ്യ എന്നു പറഞ്ഞതു
കൊണ്ട് ആ സമയം ഭഗവാൻ പ്രസന്നനായിരുന്നു എന്നു
സിദ്ധിച്ചു. ഇന്ദ്രാദിദേവന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ സാഷ്ടാംഗം
നമസ്കരിച്ചു. ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ഭഗവാന്റെ ഇരപ്പുറ
ത്തും ഇരുന്നു. അനന്തരം മഹാദേവനു വിവരമെല്ലാം മ
നസ്സിലായി. ചിന്നെ അവർ മൂന്നുപേരുംകൂടെ കൂടിയ
ലോചിച്ചു. ഏതുധിയം ചെയ്യാലാണ് ദാരകനിഗ്രഹം
സാധിക്കുക. ലോകത്തിന്റെ കഷ്ടപ്പാട് എങ്ങിനെ തീ
രും രഹ്യരൻ. അപ്പോൾ വിഷ്ണു ചോദിച്ചു - മേ ബ്രഹ്മൻ!
അങ്ങ് ഈ ദൃഷ്ടന് എന്തൊരു വരമാണ് കൊടുത്തത്?
ഇവന്ന് എത്രകണ്ടായുണ്ണുണ്ട്? ബ്രഹ്മാ ച പറഞ്ഞു -
ഞാൻ ഇവനു നിശ്ചയിച്ച ആയുസ്സ് ഏതാണ് അവസാ
നിക്കാരായി. സ്രീകർക്കിവനെ കൊല്ലുതെന്നുള്ള വരം

ശംഭുരവചം.

സാധു സാധു മഹാവിഷ്ണോ ഭവതാ യദുദീരിതം
മാതൃഷൾകം വിധാസ്യോമോ ദാരകസ്യ വധായ വൈ.
സുതീക്ഷ്ണ ഉവാച.

അഥാദൃശ ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മാ സസജ്ജൈകാം വരാം
ഗനാം | ബ്രാഹ്മീതി നാമധേയഞ്ച മാതൃസംജ്ഞാഞ്ച ദത്ത
വാൻ (൩൪) മഹേശ്വരീതി വിഖ്യാതാം വിസസജ്ജ മഹേ
ശ്വരഃ | കൗമാരീസംജ്ഞയാ കാണ്ഡിൽ കമാരോപി ച സൃ
ഷ്ടവാൻ (൩൫) വൈഷ്ണവീസംജ്ഞയാ വിഷ്ണുർവാഹീസം
ജ്ഞയാ യമഃ | ഇന്ദ്രാണീസംജ്ഞയേന്ദ്രശ്ച സ്രീയസ്സീസ്രസൃ
തോസൃജൻ (൩൬) ഏവം ഹി മാതരോ ജാതാഃ ഷഡേതാ
ഭീമവർച്ചസഃ | സർവ്വായവസൗന്ദര്യശാലിന്യോ ജന്യലമ്പ
ടാഃ (൩൭) മഹേശ്വരോ മഹാവിഷ്ണുർമാഹാത്മാ സ പിതാ

ഞാനന്നു കൊടുത്തിട്ടില്ല * അപ്പോൾ വിഷ്ണു പറഞ്ഞു —
൩൦-൩൨. മഹാദേവ! എന്നാലവനെ കൊല്ലാനുള്ള ഉ
പായം കണ്ടുകിട്ടി. ഇനി താമസിക്കരുത്. നമുക്കെല്ലാം
കൂടി കുറെ സ്ത്രീകളെ സൃഷ്ടിക്കാം. ഞാൻ അങ്ങ് ബ്രഹ്മാ
വ് സുബ്രഹ്മണ്യൻ ഇന്ദ്രൻ യമൻ എന്നിങ്ങിനെ ആറു
പേർ ഇപ്പോൾ ആറു കമാരികമാരെ സൃഷ്ടിക്കണം. അ
വർക്കു വെച്ചേറെ പേരിടണം. ആയുധങ്ങളും കൊടുക്ക
ണം. എന്നാലവർ തീർച്ചയായും ദാരകനേയും അവന്റെ
പടയേയും കൊന്നൊടുക്കും * ശിവൻ പറഞ്ഞു — ൩൩.
ഹേ വിഷ്ണോ! അങ്ങയുടെ ഉപായം നന്നു്. ദാരകനെ
കൊല്ലുവാൻപേണ്ടി ആറു മാതൃക്കളെ നമുക്കു സൃഷ്ടിക്കുക
തന്നെ *

സുതീക്ഷ്ണൻ പറഞ്ഞു — ൩൪. ൩൯. അനന്തരം ക
ന്നാമതു ബ്രഹ്മാവുതന്നെ ഒരു കന്യകയെ സൃഷ്ടിച്ചു. അ

മരണോൽപ്പാദനം അഥവാ ഭദ്രകാളീ മാഹാത്മ്യം ൪൫

മഹർ : ത്രയംസു തത്ര മാതൃഭൂതാ വാഹനാന്ത്യായുധാനി
ച (൩൮) സ്വപിന്നാനി ദദുസുദപൽ സ്കന്ദകാലപുരന്ദ
രാഃ : സൈനികാംശു ബഹുൻ ദതപാ സാധു സമ്മാന്യ
മാനിനീഃ : ദാതകാശാമദീശ്വര്യേഷ്വരയാമാസുരാതു താഃ
(൩൯) താ മാതരഃ ശ്രദ്ധക്രപാണശമിതി ചശ്രാദിനാനായു
ധപാണിപത്തഃ : യാനാധിത്രശ്ച യയുരാനമന്ത്യസ്സേനാ
സമേതാ രജതാചപേദ്രാൽ (൪൦) പാദാഭിവാതക്ഷിതിധു
ളിപാളിഭിസ്സീരസ്സുതാദിത്യമഹാ മഹാചമുഃ : സമേത്യ താം
ദാകണാഹുവാലിതാം പുരീമരശ്വീഭഭിതോ നിരന്തരം
(൪൧) കോണാഭിവാതപടഹാപനീപുരിതാശാരസ്യാണി
താവദഥ മാതൃബലാനി താനി : സദസ്സമേത്യ സമരായ
സമാഹവന്തഃ ക്രോധേന ദാകമശങ്കമന്ത്യശരതും
(൪൨) സൗധയാചരി പ്രിയതമാകചകംഭയശഗാശോപശ്ര
വശ്ക ബ്രാഹ്മീ എന്നു ചേരിട്ടു. മാതൃസംജ്ഞയും കൊടു
ത്തു. ശിവൻ മാഹേശ്വരിയേയും, സുബ്രഹ്മണ്യൻ കൗ
മാരിയേയും, വിഷ്ണു ചൈവ്യാധിയേയും, യമൻ വാരാഹ
യേയും ഇന്ദ്രൻ ഇന്ദ്രാണിയേയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പ
രാക്രമശാലി നികളായ ആറു മാതൃക്കളുണ്ടായി. അവർ
സൗന്ദര്യവതികളും യുദ്ധത്തിന്നൊരുമ്പട്ടവരുമായിരുന്നു.
പിന്നെ മാഹേശ്വരൻ മുതലായവർ താന്താങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച
മാതൃക്കൾക്ക് അനുരൂപമായ ആയുധത്തെയും വാഹന
ത്തെയും അവർവർതന്നെ കൊടുത്തു. അനവധി സൈ
ന്യത്തെയും ഏല്പാടുവാൻ അവരെ ആശീർവ്വിച്ചു വേഗ
ത്തിൽ ദാതകരാജധാനിയിലേക്കു യാത്രയാക്കി * ൪൦ ൪൫.

ഡപരിമുഖമതിഃ ശയാനഃ | ദൈവേതേവരാഡഥ നിശമ്യ
 രണോപഹൃതിം ദൃതം കശച്യമവദേതദൈവതുക്കാമഃ
 (൧൩) ദൃതോസാചുതരദപാദേ പൂരണിക്തേ ദൃഷ്ടുവാൻ |
 മാതൃസൈന്യം മഹാപോരാമായണൈരഭിതോ ദീരഃ (൧൪)
 ഭീതോ ദൃതസൂതോ ഗതപാ ദാമകായ നൃപേഭയൽ | വേപ
 മാനതനസ്മാവജ്ജാതഗൽഗദയാ ഗീര (൧൫)

ദൃത ഉവാച

അത്യാഹിതം മഹാരജ ജാതമസ്യാകമദ്വൈവ | അ
 ദൃഷ്ടുരൂപാഃ ഷഡ്രൂപാഃ സ്ത്രീഭയാ യുദ്ധാതന്മാഗതാഃ (൧൬)
 അസംഖ്യൈലസംഖ്യേതിന്ദസ്സന്നഭാഗ്ലസ്തുപണയഃ | ഉ
 ത്തംഗവാഹനാനുഡാ രസധന്വി ചിദിരഃ പുരിം (൧൭)

ആ മാതൃകളുടെ ഗ്രഹം പൾ ശക്തി മദം മുതലായി
 താന്താങ്ങൾക്കു യോജിച്ചതായ ആയുധം ധരിച്ചു മഹാദേ
 വാദികളെ വന്ദിച്ചു വാഹനമേറി സൈന്യത്തോടുകൂടെ
 കൈലാസത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഗമനവേഗം നിമി
 ത്തം കാൽതട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു ചെവി ആകാശത്തിൽ ചരന്ന്
 ആദിത്യമണ്ഡലത്തെ മറച്ചുകൊണ്ടാസേന ചെന്നെത്തി
 ദാരകരാജധാനിക്കു ചുറ്റും വളഞ്ഞു. മാതൃകൾ ചെര
 വ്വമുഴക്കി യുദ്ധത്തിന്നൊരുമ്പട്ടു ദാരകനെ പോക്കുവി
 ളിച്ചു. ഏഴ്നിലമാളികയുടെ മുകളിൽ തന്നെ ഭായ്യയു
 മായി ആലിംഗനചുംബനാദിസുഖമനുഭവിച്ചു മതിമറന്നു
 കാലം കഴിക്കുന്ന ദാരകൻ ഈ പോക്കുവിളി കേട്ടു സമ
 യം ഇതെന്നാണെന്നറിഞ്ഞു ചരച്ചാനായി ഒരു ദൃതനെ
 അയച്ചു. ദൃതൻ വടക്കെ ഗോപുരവാതിൽ കടന്നുചെന്നു
 നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അതിഭയങ്കരമായിരുന്നു. അ
 വസാനമില്ലാത്ത നിലയിൽ മാതൃസൈന്യം വരുന്നതുക
 ണ്ടു പേടിച്ചുവിറച്ചു ദൃതൻ മടങ്ങി ദാരകസമീപത്തിൽ
 ചെന്നു തൊണ്ടയിടറിക്കൊണ്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു (൧൮ ൧൯).

ദാരുക ഉവാച.

കിം കിം ബ്രവീഷി യോഷിദ ഭീ ഭലം ഔദ്ധായ മേ
പുരം | അഹോ അനാത്മഭാദിതപമാസാരതുടതമതുടതം
(൪൮) അസ്മദാഹതസർവ്വസൈപർണിസൈപരിഗ്രാഭിഭിസ്സു
രൈഃ | മന്യേ സന്യാഷിതാ ഹ്യാതാസ്സബ്രഹ്മരായ സന്യാ
തം (൪൯) മഹാകപാലം സേനാന്യം ബ്രഹ്മി ഭൂത മദീരി
തം | ഷഡധിമേ യോഷിഭോ ഗതപാ ബദ്ധപാ പാശേന
തൽക്ഷണം | (൫൦) ചന്ദികൃത്യംഭിസൈന്യാനാം നാസി
രാദാനയ ഭൂതം | സൈന്യേണി ച ധനുർപാണൈവിദ്രാവ
യ ജവാദിതി (൫൧)

മഹാരജാഭ്യേ | നമകാത്യചേത്തുവന്നുചെട്ടിരിക്കുന്നു. പ
ണ്ടു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ആറു സ്ത്രീകളിതാ ഔദ്ധത്തിന്നു വന്നി
രിക്കുന്നു. അവരാരും ആറു രൂപം. അസംഖ്യം സൈന്യ
ത്തോടുകൂടെ കരണവ് ആയുധങ്ങളും ധരിച്ചു കൂററൻ
വാഹനങ്ങളിൽ കയറിവന്നു. ഭിതാ നമ്മുടെ കോട്ട ചുറ്റും
വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദാരുകൻ പറഞ്ഞു—
൪൮-൫൧. എന്തെന്നു പറയുന്നു? ചെല്ലാങ്ങൾ ഔദ്ധത്തി
ന്നൊരുവെട്ടുവന്നു നമ്മുടെ കോട്ട വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എ
ന്നോ? കൊള്ളാം. ഇവയുടെ തന്നെത്താനറിയായു അ
തുടതം | അതുടതം | ഇഗ്രാഭികളുടെ സർവ്വപവും നാം
പിടിച്ചുകൊണ്ടിട്ടല്ല. ഇപ്പോൾ ആ ഇരപ്പാളികൾ പറ
ഞ്ഞുയച്ചു ഔദ്ധത്തിന്നു വന്നതായിരിക്കണം ഇവരെന്നു
തോന്നുന്നു. ഭൂത? മഹാസന്യാധിപൻ മഹാകപാലനോടു
ന്നാം കല്പിച്ചു എന്നു ചെന്നു പറക. നീ വേഗംചെന്നു്

സുതീക്ണ്യ ഉവാച.

ദൃതസ്തുതപചസ്തുസൈ സേനാനൈ സന്യവേഷ
യൽ | മഹാകപാലസ്തുപുത്രപാ മഹാചീരോ മഹാബലഃ
(൧൨) ബഹുപിഭിദ്രിത്യസേനാഭിരനപിതോ ജന്മകൗതുകീ |
തുണ്ണമദ്യേത്യ കോദണ്ഡീ മാത്യരിദമഭാഷത (൧൩)

മഹാകപാല ഉവാച.

അരോ രേ പുഷ്പജന്മോ ജന്യായാഭ്യാഗതാഃ സ്ത്രീയഃ |
സ്വാമിനോ ദാതകസ്തുസേ, ദാസീഭവിതുമഹം(൧൪) ശക്രാ
ജ്ഞയാ സബ്രതി സബ്രവിദ്യാ വശക്രാവ കേദരേഷു വിക്രന്ത്യ
യുഷ്മാൻ | കാരാഗൃഹം യോഹജത്രംബലാഭിന്ത്യപ്താമി ഭഭോഃ
പശ്യത ഗാ ഇവാഹം (൧൫)

ഈ ലഭ്യപ്പെട്ട പെണ്ണുങ്ങളേയും ശത്രുക്കളുടെ കൈകീഴിൽ നിന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടി ദാസ്യകർമ്മത്തിൽ ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരിക. താമസിക്കരുത്. സൈന്യത്തെ അങ്ങനെയൊരിക്കലും ഭയപ്പെടുത്തി കാടിച്ചേക്കാണം *

സുതീക്ണ്യൻ പറഞ്ഞു... (൧൨) (൧൩). ഭൃതൻ ചെന്നു സൈന്യാധിപനോടു രാജകല്പന കണക്കാക്കിയതെ അറിയിച്ചു. അതു കേട്ടു മഹാചീരനും മഹാബലനുമായ മഹാകപാലൻ യുദ്ധസന്തോഷനായി അനുചയി അസുരപ്പട്ടയോടെ പടപുറപ്പെട്ടു യുദ്ധങ്ങളിൽ ചെന്നു മാതൃക്കളോടിക്കൂടിക്കൂടി പരഞ്ഞു... (൧൪). എടീ! എടീ! ആണുങ്ങളെപ്പോലെ നടിച്ചു യുദ്ധത്തിന്നു ചെന്നുവന്ന പെണ്ണുങ്ങളേ! നിങ്ങൾ എന്റെ സ്വാമിയായ ദാതകമഹാരാജാവിന്റെ ദാസ്യപ്രവൃത്തിക്കൊരക്കാരെക്കൊൾവിൻ * (൧൫). ഇത്രയും

അങ്ങനെയായിട്ടുണ്ട്. മാഗ്സ്ട്രേറ്റിയെക്കുറിച്ചുള്ള സവാലി
പ്രായം പറഞ്ഞ് തങ്ങളുടെ പത്രം ഇങ്ങോട്ടു മാറ്റമായി കൃ
ത്യമായി അയച്ചുതന്നവർക്കു മാത്രമേ മേൽപക്കങ്ങൾ അ
യച്ചുകയ്യുള്ളൂ. ഇതിൽ രണ്ടുപാദം ചിലവു വിഷയങ്ങളും
അക്കി 6 പാദം ഒരു പുസ്തകവുമായിരിക്കും. എട്ടു പാദം
അതായത് കൊല്ലത്തിൽ 96 പാദം അതുതന്നെ മുഴുവൻ
അയച്ചുചെയ്തു സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായ വിഷയങ്ങൾ അടങ്ങി
യ ഒരു പുസ്തകത്തിന്നു തപാൽകൂലി ഉൾപ്പെടെ രണ്ടുരൂ
പ അതുതന്നെ എന്നിങ്ങനെയുള്ളതിൽ രണ്ടുരൂപ വില
എത്രയോ ആദായമാണെന്ന് ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാ
ണ്. ഈ മാസികയുടെ മാനേജ്മെന്റിനെക്കുറിച്ചു സി
ദ്ധസകല ചുമതലയും എന്റെ ദ്വിതീയപുത്രനായ രാമ
ൻ ഏല്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് പണവും കത്തുകളും മാറ്റുപ
കാരും താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കേ
ണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:—

ടി. സി. രാമൻമുസ്സത്,

ദ്വാരകാമാനേജർ,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

Reg No C. 104
Reg No C. 104

വാചസ്പതി ടി. സി. പരമേശ്വരൻമുസ്സതിൻ്റെ

അഭ്യർത്ഥന.

എൻ്റെ നേത്രശോഭം സുഖപ്പെടുത്തുകയും ഞാൻ ധന സംബന്ധമായ കഴിപ്പത്തിൽ പൂർവാധികം അകപ്പെടുകയും ചെയ്തതുനിമിത്തം ദൈവം എൻ്റെ കാഹരിക്കു നീക്കിവെച്ചതായ പുസ്തകമെഴുത്താകുന്ന കർമ്മയോഗത്തിൽ ഞാൻ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായിട്ടാണ് ഈ മാസിക ആരംഭിക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരിൽ കഴിവുള്ളവരെല്ലാം ഈ മാസികയുടെ വരിസംഖ്യ മുൻകൂട്ടിച്ചുതന്നെ വി. പി. അനുവദിച്ചോ വരിക്കാരായി ചേരണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ പലർക്കും പ്രത്യേകിച്ചു താർഹസ്വ്യവരിക്കാർക്കു മുഴുവനും ഈ ആദ്യലക്കം അയയ്ക്കുന്നുണ്ട്. മറുപടി കിട്ടാതെ 2-ാം ലക്കം അയയ്ക്കുന്നതല്ല ഷഷ്ഠിപുത്തി കഴിഞ്ഞവന്നു നടന്നു പണം പിരിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല എന്നുവെക്കും അറിയാമല്ലോ.

മലയാളത്തിലുള്ള മാന്യ പത്രങ്ങൾക്കും മാസികകൾക്കും മുഴുവൻ പത്രധർമ്മമനുസരിച്ച് ഈ മാസിക അയപ്പാൻ തയ്യാറാണ്. കിട്ടിയേടത്തോളം മേൽവിലാസത്തിൽ ഇട

(ശേഷം മൂന്നാം ഭാഗം)